ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI FAKULTA STROJNÍ

Studijní program: N 2301Strojní inženýrstvíStudijní zaměření: 3911T016Materiálové inženýrství a strojírenská metalurgie

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Zpevňování kovových materiálů metodou Laser Shock Peening (LSP)

Autor:Martin SKOPECVedoucí práce:Ing. Petr Beneš, Ph.D.

Akademický rok 2019/2020

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI Fakulta strojní Akademický rok: 2019/2020

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE (projektu, uměleckého díla, uměleckého výkonu)

Jméno a příjmení:	Bc. Martin SKOPEC
Osobní číslo:	S18N0076P
Studijní program:	N2301 Strojní inženýrství
Studijní obor:	Materiálové inženýrství a strojírenská metalurgie
Téma práce:	Zpevňování kovových materiálů metodou Laser Shock Peening (LSP)
Zadávající katedra:	Katedra materiálu a strojírenské metalurgie

Zásady pro vypracování

- 1. Princip a využití technologie LSP
- 2. Mechanizmus zpevňování kovů pomocí LSP
- 3. Limity aplikace LSP pro železné a neželezné slitiny
- 4. Způsoby hodnocení zbytkového napětí a mechanických vlastností zejména únavové životnosti
- 5. Experimentální program na vybraných materiálech
- 6. Diskuze výsledků
- 7. Závěr

Rozsah diplomové práce:50-60 stranRozsah grafických prací:fotodokumentace, obrázkyForma zpracování diplomové práce:tištěná/elektronická

Seznam doporučené literatury:

Materials Reliability Program: Technical Basis for Primary Water Stress Corrosion Cracking Mitigation by Surface Stress Improvement (MRP-267, Revision 2), EPRI Project, July 2016

CLAURER A.H, GREGORY J.K, RACK H.J, and EYLON D.(eds) *Laser shock peening for fatigue resistance. Proceedings of Surface Performance of Titanium*, TMS, Warrendale, PA. Metal Society of AIME,217-30

CHAMPAIGNE J, *History of Shot Peening Specifications*, Ninth International Conference on ShotPeening, Spring 2006

Vedoucí diplomové práce:

Ing. Petr Beneš, Ph.D. Katedra materiálu a strojírenské metalurgie

Konzultant diplomové práce:

Ing. Zbyněk Špirit Katedra materiálu a strojírenské metalurgie

Datum zadání diplomové práce: Termín odevzdání diplomové práce: 5. října 2019 24. května 2020

L.S.

Prof. Dr. Ing. Antonín Kříž, IWE vedoucí katedry

Doc. Ing. Milan Edl, Ph.D. děkan

Prohlášení o autorství

Předkládám tímto k posouzení a obhajobě diplomovou práci, zpracovanou na závěr studia na Fakultě strojní Západočeské univerzity v Plzni.

Prohlašuji, že jsem tuto diplomovou práci vypracoval samostatně, s použitím odborné literatury a pramenů, uvedených v seznamu, který je součástí této diplomové práce.

V Plzni dne:

ANOTAČNÍ LIST DIPLOMOVÉ PRÁCE

AUTOR	Příjmení Skopec		Jméno Martin		
STUDIJNÍ OBOR	"materiálové inženýrství a strojírenská metalurgie"				
VEDOUCÍ PRÁCE	Příjmení (včetně titulů)JménoIng. Beneš, Ph. D.Petr				
PRACOVIŠTĚ	ZČU - FST - KMM				
DRUH PRÁCE	DIPLOMOVÁ	BAKALÁŘSKÁ		Nehodící se škrtněte	
NÁZEV PRÁCE	Zpevňování kovových materiálů metodou Laser Shock Peening (LSP)				

FAKULTA strojní	KATEDRA	KMM	ROK ODEVZD.	2020
-----------------	---------	-----	-------------	------

POČET STRAN (A4 a ekvivalentů A4)

CELKEM	81	TEXTOVÁ ČÁST	68	GRAFICKÁ ČÁST	13
--------	----	--------------	----	---------------	----

٦

STRUČNÝ POPIS (MAX 10 ŘÁDEK) ZAMĚŘENÍ, TÉMA, CÍL POZNATKY A PŘÍNOSY	Práce je zaměřena na zjištění vlivů LSP na mechanické vlastnosti vybraných materiálu, zejména na únavovou životnost. V teoretické části je provedeno seznámení se základy technologie LSP a se základními mechanickými hodnoceními, které jsou provedeny v experimentální části. Cílem této práce je určení vlivů LSP na vybrané materiály a jejich vhodnost ke zpevňování touto metodou.
KLÍČOVÁ SLOVA ZPRAVIDLA JEDNOSLOVNÉ POJMY, KTERÉ VYSTIHUJÍ PODSTATU PRÁCE	Laser Shock Peening, laser, zbytkové napětí, tlakové napětí mechanické vlastnosti, zpevňování, jaderný průmysl, únavová životnost

SUMMARY OF DIPLOMA SHEET

AUTHO	DR		Surname Skopec		Name Martin			
FIELD OF S	STUDY	"Materials Engineering and Engineering Metall			llurgy"			
SUPERVI	SUPERVISOR		Surname (Inclusive of Degrees) Ing. Beneš, Ph. D.			Name Petr		
INSTITUT	TION	ZČU - FST - KMM			ST - KMM			
TYPE OF V	VORK		DIPLOMA BACHELOR Delete wh applica			BACHELOR Delete when not applicable		
TITLE OF THE Strengthening of metal materials by Laser Shock Peening (LSP) WORK VORK				')				
FACULTY	Mechar	nical	DEPARTMENT	DEPARTMENT KMM SUBMITTED IN 2020				2020

NUMBER OF PAGES (A4 and eq. A4)

Engineering

TOTALLY 81	TEXT PART	68	GRAPHICAL PART	13
------------	-----------	----	-------------------	----

BRIEF DESCRIPTION TOPIC, GOAL, RESULTS AND CONTRIBUTIONS	This work is focused on detection of Laser shock peening on mechanical propertios selected materials especially on fatigue. Teoretical part contains introduction to the basics of LSP and introductions to basic mechanical evaluations that are included in experimental part. The aim of this work is detection effects LSP on selected materials and their suitabiliity for strengthening by this method.
KEY WORDS	Laser Shock Peening, laser, residual stress, compressive stress, mechanical properties, nuclear industry, fatigue, fatigue limit

Poděkování

Tato práce vznikla ve spolupráci s Centrem výzkumu Řež a výzkumným ústavem HiLASE Dolní Břežany. Rád bych tímto poděkoval všem, kteří se podíleli ať už na provedení samotného peeningu, nebo na výrobě vzorků potřebných k provedení experimentálního programu. Dále bych chtěl poděkovat vedoucímu mé diplomové práce panu Ing. Petru Benešovi, Ph. D. a konzultantovi panu Ing. Zbyňku Špiritovi za vedení mé práce, vstřícnost, trpělivost a za poskytnuté rady.

OBSAH

Úvod do	o problematiky diplomové práce	
1 Prin	ncip a využití technologie LSP	4
1.1	Princip LSP	4
1.2	Využití technologie LSP	5
1.3	Porovnání zásadních vlastností s ostatními metodami zpevňování materiálů	6
1.3.	1 Porovnání LSP se shot peeningem	6
1.3.	2 Porovnání LSP s Water jet peeningem (WSP)	7
1.3	 3 Porovnání LSP s Ultrasonic peening treetmentem (USP) 	7
1.3.	Laserové zařízení využívané metodou LSP	9
1.1	Budoucí a současné trendy v oblasti LSP	10
2 Mec	chanismus zpevňování kovů pomocí LSP	13
3 Lim	nity aplikace I SP pro železné a neželezné slitiny	16
31	Výhody a nevýhody metody I SP	17
3.1 Λ Ζ ηΰ	vyhody a nevyhody metody EST	17 avové
- Zpu životnos	sti	18
<i>A</i> 1	7hvtková napětí	18
+.1 / 1	1 - 7 nůsoby měření zbytkového popětí	10
4.1.	Únava materiálu	,19 22
4.2		22
4.2. 4.2.	 2 Charakteristiské výstupy zkoužskýmovové životnosti 	22
4.2. 5 Úluc	2 Charakteristické vystupy zkousek unavové zivotnosti	25
5 UVC	bu do experimentamino programu	23
0 POU		
0.1	14CH1/N2	20
6.2	U8CH18N101	
0.3	1552	
/ Stat	$\frac{1}{1}$	28
/.1	Vysledky materialu 14CH1/N2	29
1.2	Vysledky materialu 08CH18N101	30
		31
1.3	Vysledky materialu 1552	
7.4	Zavér z méření	33
8 Frai	ktografie	34
8.1	Lomová plocha materiálu 14CH17N2	34
8.2	Lomová plocha materiálu 08CH18N10T	36
8.3	Lomová plocha materiálu T552	38
8.4	Závěr z měření	39
9 Zko	buška únavové životnosti	40
9.1	Unavová životnost materiálu 14CH17N2	41
9.2	Unavová životnost materiálu 08CH18N10T	44
9.3	Závěr z měření	46
10	Měření zbytkového napětí	47
10.1	Výsledky materiálu 14CH17N2	48
10.2	Výsledky materiálu 08CH18N10T	49
10.3	Výsledky materiálu T552	50
10.4	Závěr z měření	50

11	Měření mikrotvrdosti	
11.1	Výsledky materiálu 14CH17N2	
11.2	Výsledky materiálu 08CH18N10T	
11.3	Výsledky materiálu T552	
11.4	Závěr z měření	
12	Mikrostruktura	
12.1	Mikrostruktura oceli 14CH17N2	
12.2	Mikrostruktura oceli 08CH18N10T	
12.3	Mikrostruktura oceli T552	
12.4	Závěr z měření	
13	Diskuse výsledků	
14	Závěr	
Zdroje.		67

Úvod do problematiky diplomové práce

V novodobé technické praxi má použití laseru velmi široké zastoupení, ať už se jedná o řezání, tepelné zpracování, spojování materiálů pomocí laserového svařování nebo vytváření nové povrchové vrstvy laserovým navařováním. Novým trendem v aplikaci laseru je snaha o úpravu mechanických vlastností. Tato metoda se nazývá Laser Shock Peening (LSP). Laser při dopadu na materiál vytváří tlakovou vlnu, která vnáší do podpovrchové vrstvy tlakové napětí a tím dochází ke zpevnění materiálu bez tepelného ovlivnění výchozího materiálu, za předpokladu použití ablační vrstvy.

Tato diplomová práce slouží k představení a přiblížení technologie Laser Shock Peening a jejích vlivů na mechanické vlastnosti materiálů používaných v jaderném průmyslu, zejména vliv na únavu materiálu.

První část práce bude zaměřena na samotné základy technologie LSP, představení jejích principů funkčnosti, obecného využití a shrnutí výhod a nevýhod v porovnání s ostatními metodami zpevňování kovových materiálů. Následně budou popsány mechanismy zpevňování kovů, které jsou vyvolány použitím LSP a v návaznosti na to limity samotné aplikace pro železné a neželezné slitiny. V poslední části teoretické rešerše budou čtenáři přiblíženy způsoby hodnocení zbytkového napětí a mechanických vlastností, s hlavním zaměřením na únavovou životnost, neboť v aplikaci jaderného průmyslu hraje únava materiálu jednu z hlavních rolí.

Druhá část práce neboli část praktická, je zaměřena na ověření základních vlivů LSP na mechanické vlastnosti, zejména na únavovou životnost. Pro experiment byly vybrány dvě slitiny, které mají velké zastoupení v jaderném průmyslu a slitina, která se konvenčně používá pro výrobu lopatek elektráren. U každé slitiny bude jedna sada vzorků laserově zpracována a bude provedeno porovnání mechanických vlastností mezi zpevněnými a nezpevněnými vzorky.

1 Princip a využití technologie LSP

Zpevňování kovových materiálů pomocí technologie LSP je poměrně nová a rapidně se rozvíjející technologie ovlivňování mechanických vlastností povrchové vrstvy kovových materiálů. Vlastnosti povrchové a podpovrchové vrstvy významně ovlivňují vlastnosti materiálu jako celku, neboť se mohou nacházet v povrchové vrstvě různé trhliny, vady a nedokonalosti, které z velké míry iniciují lom a následné snížení mechanických vlastností dané součásti. V nežádoucích případech může dojít až ke kritické situaci, tedy k mechanické poruše součásti, tomuto následku má technologie LSP předejít. Aplikace LSP, potažmo zvýšení zbytkového napětí má rozhodující vliv na několik vlastností materiálu. Zvyšování zbytkového tlakového napětí ovlivňuje materiál z mechanického hlediska zvýšením tvrdosti, pevnosti a větší únavové životnosti. Dalším prokazatelným vlivem je zvýšení korozní odolnosti, zejména korozního praskání pod napětím. V technické praxi, speciálně v jaderném průmyslu, je velmi stěžejní korozní odolnost a problematika únavy materiálu, tato problematika bude podrobněji popsána v kapitole 4.2.

Hlavní roli v technologii LSP pro zpevňování materiálu hraje velikost zbytkového napětí, které je touto technologii úmyslně ovlivňováno. Zbytkové napětí je obsaženo v materiálu už z výroby a snaha metody LSP je jeho ovlivnění v povrchové a podpovrchové vrstvě. Velikost vneseného napětí je závislá na parametrech laseru, na jeho intenzitě a doby trvání pulzu.

1.1 Princip LSP

Zpevňování materiálu metodou LSP se řadí mezi mechanické metody zpevňování kovových materiálů prováděné za pokojové teploty. Pro samotný proces zpevňování se využívají speciální pulzní lasery, které generují pulzy o délce trvání pulzu mezi 10–30 [ns] [39]. Bližší seznámení s lasery využívající se v LSP bude provedeno v kapitole 1.4. Pulzy dopadnou na povrch materiálu s intenzitou energie v řádu GPa a tato energie má za následek vyvolání plastické deformace povrchu a tlakového napětí, které se šíří ve vlnách pod povrch materiálu. Toto tlakové napětí je největší na povrchu a klesá s rostoucí hloubkou pronikání do materiálu [1].

Povrch vzorku je pokryt absorpční vrstvou, která může být tvořena z hliníku, olova, zinku, nebo může být tvořena pouze z černé barvy. Nejčastěji se pro krycí vrstvu používají PVC pásky. Tato krycí vrstva má za úkol chránit materiál od tepelných vlivů a zajišť uje určitou kvalitu povrchu. Při dopadu laserového pulzu dojde k odpaření této vrstvy a vzniku plazmy, která vyvolá samotné tlakové pulzy, které se dále šíří do materiálu [1]. Použití absorpční vrstvy není pro LSP podmískou avietují pělteré aplikace při ktorých

podmínkou, existují některé aplikace, při kterých není absorpční vrstva využívána.

Do procesu je zařazena další vrstva, takzvaná vrstva transparentní. Transparentní vrstva má za úkol usměrnit tlak plazmy do materiálu a zabránit dalšímu nežádoucímu šíření do okolí. Transparentní vrstva nesmí změnit parametry procházejícího paprsku. Dalším úkol transparentní vrstvy je zachycení výparů krycí vrstvy, omezení teplotních účinků a zabránění šíření plazmy. Tyto vrstvy jsou nejčastěji tvořeny proudem vody,

která je konzistentně přiváděna na místo, které je touto technologii upravované. Dalším typem materiálu transparentní vrstvy je speciální sklo. Toto sklo musí vydržet tlak vyvolaný vznikem plazmy, aniž by došlo k jeho porušení, neboť v tomto případě by docházelo k interferencím a odklonu paprsku při dopadu na takto porušenou transparentní vrstvu [2]. Na obr.1 je znázorněno schéma technologie LSP.

Význam transparentní vrstvy je patrný z obr. 2. Na tomto obrázku je pozorován rozdíl ve vzniku a šíření plazmy při použití transparentní vrstvy – vody a bez použití transparentní vrstvy. Z obrázku je patrné, že se plazma šíří daleko méně pod vrstvou vody než na vzduchu a mnohem rychleji zaniká. Při použití transparentní vrstvy nedochází k tak velké ztrátě energie plazmy, která by se jinak bez použití této vrstvy šířila do vzduchu. Tímto je energie plazmy lépe distribuovaná do materiálu.

Zpevňování materiálů pomocí metody LSP nevyvolá účinky upravovaného materiálu, které by se daly jednotně charakterizovat. Výsledky této metody závisí na použitém materiálu, ne u každého materiálu LSP vyvolá stejné účinky a dále závisí na nastavených parametrech laserového svazku [1].

1.2 Využití technologie LSP

LSP se v moderních výzkumech aplikoval na různé spektrum materiálů. Metoda není striktně omezena na železné kovy, ale již se jí povedlo aplikovat i na neželezné kovy, jako jsou například měď a její slitiny, zinek a slitiny založené na hliníku. Vliv LSP na materiál závisí na vlastnostech daného materiálu, vedle zpevňování se prokázal vliv LSP na zvýšení korozivzdornosti a zvýšení tvrdosti [1].

LSP se z hlediska zvýšení korozivzdornosti používá zejména u nerezových ocelí, neboť ty jsou nejvíce náchylné na mezi-krystalickou korozi, kterou metoda LSP omezuje. Mezi-krystalová nerovnoměrného korozního napadení způsobeného koroze ie formou zeiména u korozivzdorných ocelí snížením obsahu chromu v bezprostřední blízkosti hranic zrn. Chrom se poté začne vylučovat ve formě karbidů na hranicích zrn. Oblasti ochuzené o chrom korodují rychleji. LSP mezi-krystalové korozi zabraňuje vlivem zvýšeného počtu dislokací, které jsou nahromaděné na hranicích zrn. Další vliv LSP je zmírnění náchylnosti ke koroznímu praskání. Korozivzdornost není způsobena změnou pasivity povrchu. Pasivační vrstva je vlivem dopadajícího laserového svazku a následné tlakové vlny ztenčena, ale zároveň je zhutněna a stává se odolnější. Tlaková napětí vyvolané dopadajícím laserovým svazkem uzavírá různé mikrotrhliny a vady, které jsou na povrchu a tím zároveň zabraňuje šíření koroze dovnitř materiálu [3].

V průmyslovém odvětví se zpevňování materiálů technologií LSP používá primárně pro zvýšení únavové životnost. Největší zastoupení nalezne v leteckém průmyslu a v energetice. Hlavním zaměřením LSP je úprava částí leteckých motorů, jako jsou např. rotory a kompresory. V energetice nalezne uplatnění pro úpravu lopatek parních turbín, nosných ložisek a ozubených kol, nebo pro samotné úpravy jaderných reaktorů [1].

Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta strojní. Katedra materiálu a strojírenská metalurgie

Zvláštní využití technologie LSP najde v biomedicíně, kde prvotní účel nebyl zpevnění materiálu, ale zvýšení korozní odolnosti bioinertních slitin hořčíku např. Mg-Ca slitin, které mají největší uplatnění v oblasti implantátů [3].

Technologii LSP lze upravovat lokalizovaná místa, bez nutnosti zakrývat oblasti, které nemají být touto technologii upravovány. Díky použití laseru, a tím jeho výhody umístění na robotickém rameni lze upravovat těžko dostupná místa, která by byla jinou technologii nemožná zpevňovat, jako jsou komplexní tvary a složitější součásti [1]. Laser Shock Peening lze aplikovat již na hotovou součást, která již byla umístěna v provozu, nebo ji lze zařadit před dokončovací operace, zejména tam kde je vizuální stránka součásti důležitá [3].

1.3 Porovnání zásadních vlastností s ostatními metodami zpevňování materiálů

1.3.1 Porovnání LSP se shot peeningem

Při shot peeningu se na upravovaný materiál vrhají tělíska daného tvaru, které jsou nejčastěji z kovových materiálů. V místech kontaktu vržených tělísek s povrchem dojde k jeho plastické deformaci, a tím k vyvolání tlakového napětí, které se šíří dál do materiálu. Tlakové napětí je největší ve vrstvách těsně pod povrchem. Na místa, kde už došlo k plastické deformaci a ke zpevnění nemají vliv opakované nárazy tělísek [4].

Distribuce zbytkového napětí pod povrch materiálu je u metody LSP mnohem hlubší a dosahuje hodnot 0,5-1 mm, samozřejmě záleží na pracovních podpínkách a vlastnostech upravovaného materiálu. Oproti tomu se hloubka dosahu zbytkového napětí pohybuje okolo 0,25 - 0,5 mm [2].

Nevýhodou shot peeningu oproti LSP je kvalita povrchu, který je plasticky deformován a obsahuje stopy po vržených tělískách.

Obr. 3 - Porovnání hloubky zpevňování a vneseného tlakového napětí u zpevňování metodou LSP a shot peeningem [1].

Na obr. 3 je zaznamenán rozdíl v hloubce proniknutí tlakového napětí do materiálu mezi LSP a konveními metodami shot peeningu. Měření bylo provedeno na materiálu inconel 718 [1].

1.3.2 Porovnání LSP s Water jet peeningem (WSP)

Jak metoda LSP, tak i metoda WSP fungují na principu vnášení vnějšího napětí do materiálu za normálních teplot. Na rozdíl od LSP, kdy k tomuto slouží laserové pulzy, tak u WSP se používají vysokotlaké vodní trysky, kdy voda po průchodu tryskou začne tvořit kavity. Tyto kavity jsou vysokým tlakem proudu strhávány a po dopadu na materiál se využívá kavitačního jevu, který je definovaný tlakovým koeficientem. Samotný přenos napětí do materiálu je u WSP odstartován dopadem kavity na materiál. Při styku dojde k jejími kolapsu a v daném prostoru zaniklé kavity dojde ke skokovému nárůstu tlaku, který se dále šíří do vzorku. Tento tlak činí až 1000 MPa. Natočení trysky a vzdálenost od materiálu ovlivní velikost vnějšího napětí vnášeného do materiálu. [5].

Hlavním rozdílem mezi zpevňováním pomocí LSP a WSP je použití aditivních vrstev, které nejsou při použití WSP nutné. Dále se také jedná o metodu zpevňování za pokojových teplot, kdy nedochází k žádnému vzniku tepelných účinků v materiálu na rozdíl u LSP, kde tomu zabraňují již zmíněné aditivní vrstvy. Metodou WSP se nedosahuje takových hloubek distribuce zbytkového napětí jako úpravou pomocí LSP [5].

Obr.4 znázorňuje schéma WSP trysky a vznik kavit na výstupu.

Obr. 4 - Schéma WSP [5].

1.3.3 Porovnání LSP s Ultrasonic peening treetmentem (USP)

Metoda USP je jedna ze slibných metod zpevňování kovových materiálů v poslední době. Opět se jedná o úpravu kovových materiálů za studena. Metoda USP je především zaměřena na zlepšení vlastností materiálů jako jsou např. tvrdost povrchu, redukce porozity, zvýšení zbytkového napětí, anebo zlepšení kvality povrchu [6].

USP najde uplatnění v leteckém průmyslu, při úpravě součástí v lodním odvětví, v automotivu nebo ve stavebnictví, konkrétně při úpravě železných mostních konstrukcí. Nejčastěji se tato metoda používá na svařované součásti [7].

Pro zvyšování zbytkového napětí se u USP využívají vysoko-frekvenční oscilace přesahující 20 kHz s nízkou amplitudou, které procházejí několika válcovými tyčemi nebo kolíky.

Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta strojní. Katedra materiálu a strojírenská metalurgie

Tyto kolíky se vlivem vysoké frekvence rozvibrují a při doteku ultrasonické hlavy s materiálem dochází vlivem těchto oscilací v materiálu k plastickým deformacím, a tím pádem i k zjemnění zrna a zvýšením zbytkového napětí [7].

Metoda zpevňování kovových materiálů pomocí USP má oproti metodě LSP několik výhod zahrnující vyšší produktivitu, levnější náklady, lepší kvalitu povrchu, lepší mobilitu aplikace a naprosto nulové tepelné zatížení bez použití dalším aditivních vrstev [7].

Obr. 5 znázorňuje zařízení pro zpevňování povrchu metodou USP.

Obr. 5 - Ultrasonická pistole [7].

Hloubka pronikání vnějšího napětí do materiálu je větší než hloubka pronikání vyvolaná metodou LSP. Avšak USP má velkou nevýhodu v samotné technologii zpevňování, kdy je potřeba, aby ultrasonická hlava byla stále v doteku s materiálem. Tím je způsobená nehomogenita zbytkového napětí, které může být v místech ve kterých se přerušil dotek hlavy s materiálem značně odlišné [7].

V tab.1 jsou porovnány vlastnosti jednotlivých metod zvyšování zbytkového napětí.

Porovnání vlastností metod zpevňování							
Aditivní vrstvy Efektivní hloubka dosahu napětí [mm]							
LSP	ANO	0,5 - 1					
shot peening	NE	~ 0,25					
WSP	NE	<0,5					
USP	NE	<1,7					

Tab. 1 - Porovnání vlastnosti metod úprav povrchu.

1.4 Laserové zařízení využívané metodou LSP

Efektivita technologie LSP je závislá na vlastnostech materiálu, vlastnostech transparentní a ablační vrstvy, ale taktéž na vlastnostech a parametrech laserového paprsku. Pro potřeby LSP se používají speciální vysokoenergetické Q-switched lasery nejčastěji se jedná o lasery neodymové, Nd:glass, Nd:YAG (yttrito-hlinitý granát). Lasery, které jak již bylo zmíněno, produkují velmi krátké pulzy o trvání 10-100 [ns] s energií v rozmezí od 1 do 100 [J]. Velikostí paprsku lze ovlivnit rozsah upravovaného místa, které může být od 1 do 6 [mm] a energii vnesenou do materiálu. Dalším parametrem Q-switched laserů je tvar paprsku, který je podroben mnoha výzkumům, v dnešní době lze již využívat nejen kruhové paprsky, ale i paprsky ve tvaru čtverce nebo obdélníku. Laserový paprsek je před dopadem na materiál usměrňován skrze optické čočky a zrcadla. Q-switched laser obsahuje elektro-optický přepínač, který se stará o samotný impulz, ten může být regulován vlnovou délkou, a tím dojde i k regulaci energie, kterou pulz vyvolá svým dopadem na povrch vzorku [1].

Hustota energie vnesené do materiálu je vyjádřena jako funkce několika parametrů frekvence laserového pulzu, doby trvání výkonu a velikosti upravovaného místa [1].

Pro LSP se využívají lasery o třech vlnových délkách. První skupinou jsou infračervené lasery s vlnovou délkou 1054 [nm], které se používají v kombinaci s transparentní vrstvou ze skla. "Infračervené" lasery nelze kombinovat s transparentní vrstvou tvořenou z vody, protože ve vodě dochází k jejich absorpci. Druhým zástupcem jsou lasery "zelené" s vlnovou délkou 535 [nm]. Tyto lasery jsou v technologii LSP hojně využívány, neboť je voda neabsorbuje, a tím nedochází ke ztrátě energie a k lomu paprsku při průchodu vodou. Poslední typem laseru využívaným metodou LSP jsou "ultrafialové" lasery, které mají vlnovou délku 355 [nm] [1].

Volba vlnové délky závisí na vlastnostech upravovaného materiálu a požadovaných vlastnostech. Větší vlnová délka zajistí větší energii pulzu laserového svazku. Pro zajištění větší tvrdosti se použijí pulzu s větší vlnovou délkou. Dále se lasery s větší vlnovou délkou používají pro úpravu mechanicky tvrdších materiálů, jako je ocel s největším zastoupením pro nerezové oceli. Lasery s menší vlnovou délkou se nejčastěji používají pro neželezné kovy pro úpravu mědi, hliníku a bronzu. Vlnová délka také ovlivní hloubku pronikaní tlakového napětí vyvolaného dopadem laserového svazku na povrch materiálu [1].

Q-Switch lasery nejsou zaměřeny čistě na použití v LSP a průmyslovém odvětví. Zvláštní aplikaci naleznou v medicíně pro odstraňování tetování a pigmentovaných lézí. V této aplikaci se nevyužívají jevy jako u LSP, nýbrž se zde využívá jevu fotoablace, kdy dochází k rozpadu pigmentů, barev na menší části, které odstraní sám imunitní systém člověka [8].

1.5 Budoucí a současné trendy v oblasti LSP

V současné době se metoda LSP používá na široké spektrum materiálů a součástí zahrnující buď stacionární laserový paprsek a pohyblivou součást pro součásti malých rozměrů, nebo pohyblivé laserové hlavy, přičemž součást je fixována na místě pro součásti větších rozměrů. Jako ukázkový příklad využití LSP v odvětví armádního průmyslu může být použití zpevňování rotorů motoru stíhačky F110-132–F-16 [1].

Aby se mohla zkoumat budoucnost, je nutno zaměřit se i na minulost, kdy se potenciál této metody naplno projevil v roce 1991. Společnost TOSHIBA provedla zpevňování pomocí LSP na své tlakovodní reaktory VVR. Od tohoto roku následovaly další aplikace v jaderném průmyslu [1].

Největší vývoj se očekává v oblasti použitých laserů, kdy je hlavním aspektem tohoto vývoje docílení většího napětí vneseného do materiálu za pomocí vyšší intenzity laserového pulzu. Dalším směrem vývoje v oblasti laserů je použitý tvar, v budoucnu se předpokládá průmyslové použití čtyřhranného tvaru paprsku, který oproti kruhovému tvaru docílí lepší kvality povrchu a díky tvaru dojde k lepší efektivitě rozložení po povrchu deponované součást. Vzhled deponované součásti spolu s rozmístěním paprsku je patrný na obr. 6 [1].

Obr. 6 - (A) rozmístění čtvercového paprsku, (B) vzhled deponované součásti [1].

Dalším směrem vývoje v oblasti používaní LSP je zaměření na transparentní vrstvy. Některé aplikace se již dnes snaží provádět metodu LSP bez transparentní vrstvy, nebo se snaží omezit používání vody, protože v některých podmínkách je její využití značně problematické. Z tohoto důvodu se vyvíjí materiály na bázi skla, které budou mít lepší funkční vlastnosti než voda. Jako příklad vývoje vhodnější transparentní vrstvy může sloužit BK7 sklo, které má lepší rázovou impedanci než voda [2].

Další směr výzkumu je použití kryogenního LSP (CLSP). Samotná metoda LSP při kryogenních teplotách je prováděna za teplot kolem 77 K, tedy kolem -196,15°C. Pozorování proběhlo na slitině mědi. Bylo prokázáno, že plastické deformace za nižších teplot, které dosahují až kryogenních teplot mají za následek nárůst tvrdosti oproti plastickým deformacím za pokojových teplot. Deformace za nižších teplot mohou zvýšit energii uloženou ve formě defektů a dislokací. Následně nižší teploty potlačují dynamické zotavení, které by nastávalo při pokojových teplotách, a tak je zlepšována pevnost materiálu.

Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta strojní. Diplomová práce, akad.rok 2019/20 Katedra materiálu a strojírenská metalurgie

Kryogenní teploty dále ovlivňují vznik vysoké hustoty deformovaných dvojčat. Tyto dvojčata mají dobrou tepelnou stabilitu a účinně blokují pohybu dislokačních pásů, a tím zpevňují hranice zrn [9].

Při kryogenních teplotách je potlačen dislokační skluz, tím je podporována deformace ve formě dvojčatění. Hnací síla vzniku dvojčat se s klesající teplotou zvyšuje a to zapříčiňuje vznik větších počtů dvojčat za kryogenních teplot než za pokojových teplot. Hlavní úlohu v CSLP hraje dynamické zotavení, které je vyšší než u metody LSP díky nižším teplotám, to má za následek větší deformační napětí [9].

Vznik dvojčat a dislokační skluz jsou dva zásadní mechanismy pro zpevňování materiálů. Dvojčata, nejsou tak citlivá na teplotu a rychlosti deformace, zatímco dislokační skluz je velmi na teplotě závislý. Za nízkých teplot je kritické napětí potřebné pro vyvolání dislokačního skluzu velmi vysoké, to zapříčiňuje jeho omezení, takřka zastavení [9].

Porovnání mikrostruktury CSLP a LSP na měděné slitině c 99,9 % Cu je patrné na obr.7. Z tohoto obrázku je dále patrný vznik nanokrystalické struktury [9].

Obr.7 - Porovnání mikrostruktury mědi po technologii LSP (A) a CLSP (B) [9].

Mechanické vlastnosti zejména tvrdost, která byla ovlivněna metodou CSLP byla pozorována pomocí zkoušky nano tvrdosti. Vzorek za kryogenních teplot vykazoval větší tvrdost než vzorek upravovaný metodou LSP za pokojových teplot. Toto porovnání je patrné z obr. 8. Na tomto obrázku je znázorněna závislost přemístění hmoty (výtlaku) na zatížení [9].

Obr. 8 - Závislost zatížení při měření nanotvrdosti [9].

Pomocí CSLP je dosaženo velmi dobré pevnosti a dobré tepelné stability. Tyto účinky jsou způsobeny vysokou tvrdostí materiálu. Dále experiment ukázal, že zvýšení pevnosti materiálu během CSLP nebylo doprovázeno znatelným zhoršením tažnosti. Porovnání tažnosti, meze kluzu a pevnosti v tahu je zobrazeno v grafu na obr. 9. Z tohoto grafu je patrný markantní nárůst meze kluzu při metodě CSLP oproti LSP za normálních teplot

orovnání mechanických vlastností metod CSLI žádné úpravy [9].

Mechanismus zpevňování kovů pomocí LSP 2

Pokud vrchol napětí produkovaného pulzu leží nad mezí kluzu materiálu, dojde důsledkem dopadu pulzu na materiál k jeho plastické deformaci. Jak se napětí šíří do materiálu snižuje se jeho vrchol, ale plastická deformace materiálu stále pokračuje, až do chvíle, kdy vrchol vneseného napětí nespadne pod mez kluzu, poté dojde k úplnému zastavení plastické deformace. Na obr. 10 je patrný efekt laserového pulzu na rozhraní materiál-krycí vrstva [2].

Plastická deformace vnitřní napětí а mají prokazatelně několik důsledků. v materiálu Již zmíněné zvýšení zbytkového napětí, tento efekt je jeden z nejužitečnějších, který vzniká při aplikaci

LSP, avšak není jediný. Dalšími podstatnými efekty mohou být například zvýšení tvrdosti materiál, nebo větší korozní odolnost [2].

Základním mechanismem zpevňování kovových materiálů je docílení jemnozrnnosti struktury u povrchu, neboť jemnozrnná struktura má za důsledek zvýšení hustoty dislokací a plošných poruch. V jemnozrnné struktuře je obsažen větší počet hranic zrn. Hranice zrn fungují jako překážky v pohybu dislokací a zároveň zde bude jejich vysoká hustota a tím roste energie potřebná k překonání nahromaděných dislokací. Tento jev má za důsledek zvýšení pevnosti, zvýšení tvrdosti povrchové vrstvy a zlepšení plastických vlastností daného materiálu, tzn. zvyšování meze kluzu [10].

Na obr. 11 je patrný rozdíl ve velikostí zrna před provedením metody LSP (obr. 11A) a po jejím provedení (obr. 11B). Pozorování bylo provedeno na materiálu AZ31B, jedná se o slitinu hořčíku, pomocí SEM mikroskopu [1].

Obr. 11 - Mikrostruktura materiálu AZ31B, (A) před provedením LSP, (B) po provedení LSP [1].

Docílení jemnozrnnosti struktury neboli zjemní zrna se rozděluje de několika fází [10]:

• Fáze 1

Tvorba dislokačních pásů a pohyb jednotlivých dislokací v původních zrnech materiálu. Tento mechanismus se děje vlivem dopadajícího laserového svazku, následným vznikem plazmy a šířením vzniklého tlakového napětí materiálem.

• Fáze 2

Dochází k nárůstu tlakového napětí a ke zvyšování stupně deformace vlivem opakované plastické deformace. Vzniká vysoká koncentrace dislokací způsobené jejich pohybem podél dislokačních rovin.

• Fáze 3

Rostoucí napětí zvyšuje plastickou deformaci a v následujícím kroku dochází k rozpadu původních zrn a subzrn.

• Fáze 4

Vznikají smykové pásy a zanikají dislokace, tím dochází k minimalizaci energie, která vzniká opakovanými rázovými vlnami vyvolanými dopadem laserového svazku. Následně dochází k rozdělování subzrn na jemnější zrna.

• Fáze 5

Dochází k rozšiřování hranic subzrn vlivem nahromaděného tlakového napětí, to zapříčiňuje jemnozrnnost struktury. V konečné fázi procesu zjemňování zrna probíhá dynamická rekrystalizace, která je charakterizována jako kontinuální proces deformace a růstu nových zárodků. Vlivem dynamické rekrystalizace vzniká oblast, kde se takřka dislokace nevyskytují.

Obr.12 znázorňuje výše popsaný mechanismus zjemňování struktury.

Obr.12 - Schéma zjemňování zrna [11].

Spolu s jemnozrnností struktury dochází v materiálu při zpevňování ke změně orientace krystalů, k převrácení krystalové mřížky a ke vzniku dvojčatění a jiným defektům krystalové mřížky [10].

Maximální hodnota hustoty dislokací je založena na Bailey-Hirschova vztahu. Dle tohoto vztahu lze kovy zpevňovat do nekonečna, neboť hustota dislokací stále narůstá. Avšak množství uložených dislokací má svůj limit v závislosti na odpudivé interakci mezi dislokacemi. Nelze tedy jednoznačně určit maximální hustotu dislokací v daném materiálu, lze jen provést odhad. Například u nízkouhlíkové martenzitické oceli při zpevňování za studena (válcování) dochází k hodnotě hustoty dislokací 2x10¹⁵ m⁻². Tato hodnota není však jasně považována za maximální hustotu dislokací, protože není znám limit dislokační hustoty. Na obr.13 je znázorněna hustota dislokací za studena válcovaného plechu. [12].

Maximální hustota z velké části závisí na mnoha faktorech jako je druh materiálu a jeho chemické složení a podmínkách zpevňování kovů.

Obr. 13 - Změna v hustotě dislokací za studena válcovaného plechu z nízkouhlíkové martenzitické oceli v závislosti na změně tloušťky [12].

3 Limity aplikace LSP pro železné a neželezné slitiny

Jak je z předchozí kapitoly patrné, tak jedním z aspektů limitace LSP je správná energie laseru vztažená ke konkrétnímu materiálu, tak aby tlakové napětí vyvolané jeho dopadem na materiál leželo nad dynamickou mezí kluzu. V opačném případě by nedocházelo k plastické deformaci, a tím i k žádnému šíření tlakového napětí materiálem.

U měkkých slitin jako jsou bronzy, slitiny mědi, zinku a hliníku dochází ke vzniku hlubších stop na povrchu, větší drsnost povrchu, než u tvrdších slitin. To má za důsledek ztrátu energie tlakové vlny na vytvoření tohoto reliéfu na povrchu a dochází k menším hloubkám dosahu vnášeného tlakového napětí oproti materiálům s lepšími mechanickými vlastnostmi [1].

Technologie LSP prováděná na mosazi pomocí rozdílně vysoké hustoty pulzů dokázala, že čím větší hustotu pulzů, tím větší mikrotvrdost a větší drsnost povrchu, která je způsobena většími stopami po dopadu laserového svazku. Dále byla prokázána lepší odolnost proti opotřebení. Z hlediska mikrostruktury nebyla prokázána žádná změna, byl vyvozen závěr, že zvýšení hustoty pulzů nemá za důsledek jemnozrnněji strukturu. S ohledem na použití dané součásti, která je upravována metodou LSP mohou být stopy po dopadajícím laserovém svazku výhodou, zejména tam, kde zhoršený vzhled nebrání funkčnosti a vzniknuvší reliéf na povrchu je schopný zachycovat mazání a případné nečistoty, které by se jinak šířily dál [1].

Dalším limitem, či příklad použití LSP pro různé materiály může být použití pro titanovu slitinu Ti-17. Aplikace LSP má zásadní vliv na výsledné zbytkové napětí, které se vyskytuje v materiálu. Tvrdost slitiny je technologií LSP také zásadně ovlivněna, ale oproti tomuna únavovou životnost má LSP jen malý vliv [1].

U oceli AISI 4140 (42CrMo4) byl zaznamenán zásadní vliv LSP na únavovou životnost díky větší stabilitě zbytkového napětí. Toto bylo zapříčiněno zesíleným efektem hustoty dislokací. Ostatní parametry nejeví tak markantní nárůst hodnot po provedení LSP [1].

Při použití opakované úpravy určitého místa je omezení v absorpční vrstvě, která je vlivem dopadu laserového pulzu zdegradována a je nutno ji před každou následnou vrstvou obnovit, to aplikaci prodražuje, zejména při použití jiných krycích vrstev než PVC pásky, a zvětšuje čas potřebný pro úpravu dané součásti. Dalším limitem v počtu vrstev je samotné tlakové napětí. Při určitém počtu opakování, kdy už bude kritický počet dislokací nebude dále docházet ke zpevnění a zjemnění struktury, i když se tlakové vlny budou dále šířit materiálem. Materiál dosáhne svého maximálního zpevnění a bude docházet k saturaci tlakového napětí. Z toho lze usoudit, že se zvyšujícím se počtem opakování nebude kontinuálně růst zpevnění materiálu [1].

Jak je zmíněno v předchozím odstavci, při kritické hustotě dislokací nebude dále docházet ke zpevnění a změně zbytkového napětí v povrchové vrstvě materiálu. Zároveň bude docházet při opakovaném překrývání vrstev ke zvětšování hloubky dosahu tlakového napětí. Tento jev může být takřka lineární a je výsledkem čistě elastického šíření tlakových vln v předepjatých vrstvách, které jsou již plně nasyceny dislokacemi. Na obr. 14 je patrný rozdíl mezi jednou vrstvou a více vrstvami. Dále je z obr. 14 patrné to, že počet vrstev už dále neovlivňuje změnu

zbytkového napětí neboli nedochází k dalším zpevňování. Tento jev byl pozorován na oceli 35CD4 (34CrMoS4) [13].

Obr.14 - Hloubkový profil zbytkového napětí po aplikaci LSP provedené v několika vrstvách na oceli 35CD4 (34CrMoS4) [13].

Z energetického hlediska jsou limity technologie závislé na materiálu upravované součásti. Pro méně ušlechtilé kovy jsou vhodné lasery s menší energii laserového pulzu. Při použití vysokoenergetického laserového pulzu by docházelo k větší drsnosti povrchu a menšímu pronikání tlakového napětí, jak již bylo zmíněno. Oproti tomu pro ušlechtilé kovy se zástupci v oblasti nerezových ocelí, titanových a wolframových slitin jsou vhodnější lasery o vysoké energii dopadajícího svazku. Použití nízkoenergetických laserů by mohlo způsobit tlakové napětí pod dynamickou mezí kluzu a tím pádem žádné plastické deformace.

3.1 Výhody a nevýhody metody LSP

Technologie LSP má mnoho výhod, mezi ně patří snadná obsluha a tím spojená částečná automatizace, na rozdíl od USP, kde lidský faktor hraje stěžejní roli. Mezi další výhody lze zařadit rychlost aplikace a použití na široké spektrum součástí, od malých až po součásti velkých rozměrů. Díky použití robotického ramene lze taktéž zanedbat vnější geometrii součást, které může být takřka libovolná. Pro dutiny, nebo hluboké díry o komplikovanější topografii není LSP moc vhodná technologie, u těchto případů se využívají optická vlákna sloužící k dopravě laserového svazku ke konkrétnímu místu. Tato optická vlákna mají velké nevýhody v útlumu energie paprsku a v disperzi, kdy dochází ke zkreslení, nebo až ke zpoždění signálu. Mezi hlavní výhody zpevňování pomocí LSP patří nulový přestup tepla z laserového paprsku do materiálu, a to díky použití absorpční a transparentní vrstvy [1]. LSP lze použít na lokalizovaná místa a hloubka vniku napětí do materiálu je ze všech metod největší, dosahuje až 1 mm v závislosti na zvoleném materiálu [2].

Nevýhodou technologie LSP je vysoká pořizovací cena laserového zařízení spolu s potřebným příslušenstvím. Mezi nevýhodu lze považovat také i správnost nastavení všech parametrů, např. pokud bude mít laserový impuls malou energii a v materiálu vyvolá napětí, které bude ležet pod dynamickou mezí kluzu, nedojde k plastické deformaci [2]. Nezanedbatelný vliv na LSP má i čistota prostředí. U některých součástí lze provádět LSP opakovaně,

ale vzhledem k tomu, že se absorpční vrstva po dopadu laserového pulzu odpařuje je nutnost její obnovy před každým dalším provedením. [1].

4 Způsoby hodnocení zbytkového napětí a mechanických vlastností zejména únavové životnosti

4.1 Zbytková napětí

Zbytková napětí jsou mechanická napětí a existují v materiálu bez působení vnějších sil a momentů. Zbytková napětí jsou vždy důsledkem nehomogenních elastických, nebo elasto-plastických deformací, které mohou být zapříčiněny již při výrobě součásti, nebo mohou vznikat při tepelném, či mechanickém zpracování. Dalším faktorem ovlivňující vznik zbytkového napětí je z velké části provozní zatěžování dané součásti [14].

Je všeobecně známo, že zbytkové napětí má velký vliv na mechanické vlastnosti a rozměrovou stálost součástí, zvláště těch součástí, která jsou namáhány únavovým namáháním [15].

Zbytkové napětí nelze z materiálu nikdy naprosto odstranit, lze jej pouze z části eliminovat a z hlediska materiálů užívaných v technické praxi neexistují žádné látky. které by neobsahovali zbytkové napětí [16].

Jako klasifikační kritérium zbytkového napětí se v polykrystalických látkách užívá velikost objemů, ve kterých zbytkové napětí nemění svou velikost ani směr, tzn. zbytkové napětí je homogenní [16]. Zbytkové napětí lze tedy rozdělit do 3. skupin:

Zbytkové napětí 1. druhu jsou přibližně homogenní ve velké oblasti materiálu (v zrnech). Při změně silová a momentové rovnováhy dochází vždy ke změně makroskopických rozměrů [16].

Zbytkové napětí 2. druhu jsou přibližně homogenní v oblastech srovnatelných s velikostí krystalů. Změna silové a momentové rovnováhy nemusí vést ke změně tvaru tělesa [16].

Zbytkové napětí 3. druhu jsou nehomogenní i v oblastech srovnatelných s mezi atomární vzdáleností. Změnou rovnováhy nedojde ke změně rozměrů tělesa [16].

Zbytkové napětí v určitém bodě je vždy superpozicí všech tří druhů.

Na obr. 15 je znázorněno grafické schéma rozložení zbytkového napětí všech tří druhů.

Obr. 15 - Grafické znázornění rozložení zbytkového napětí [25].

4.1.1 Způsoby měření zbytkového napětí

zbytkového napětí se klasifikují jako destruktivní, semidestruktivní, Měření nebo nedestruktivní. Destruktivní metody zkoumání zbytkového napětí jsou charakterizovány výrobou vzorku zvlášť pro toto měření, dojde tedy k nevratnému odebrání příslušné části pro potřeby měření. Semidestruktivní zkoušky nevyžadují výrobu speciálních vzorků jen pro měření zbytkového napětí, lze tuto metodu aplikovat na všechny typy vzorků i pro jiné zkoušky, dojde však, jak už z názvu vyplývá, k částečné destrukci měřeného vzorku. Například k vyvrtání otvoru do vzorku u metody odvrtávání otvoru, nebo mezikruží. Nedestruktivní měření únavové životnosti lze používat na všechny vzorky a při tomto měření nedochází k žádnému poškození měřeného vzorku, tato metoda neovlivňuje další použití měřené součásti, lze ji tedy aplikovat na součásti v provozu.

4.1.1.1 Metoda odvrtávání otvoru a mezikruží

Jedná se o metody Semi destruktivní. Princip měření zbytkového napětí u obou metod je totožný, měří se jeho relaxace po odvrtání díry, nebo mezikruží. K tomuto účelu zaznamenávání slouží tenzometry, které jsou nalepené na povrch zkoumaného vzorku. Umístění tenzometrů u metody odvrtávání mezikruží (ring-core)

je znázorněno na obr.16 [15].

Metoda ring-core používá stejné základy měření jako metoda odvrtávání díry, avšak do dnešní doby neexistují unifikované standardy, které by předepisovali přesnější definici této metody, proto výzkumy určující přesný kalibrační koeficient stále probíhají.

Dále není unifikována jednotná geometrie, ale většina výzkumů jako jsou např. [F. Menda, F. Trebuňa, P. Šarga, Determination of the necessary geometric parameters of the specimenin Ring-Core method, Appl. Mech. Mater., 486(2014) a M. Moazam, M. Honarpisheh, Residual stressesmeasurement in UIC 60 rail by ring-core methodand sectioning technique, AUT J. Mech. Eng., 2(1)(2018)] používají totožnou geometrii [15].

Maximální citlivost tyto metody dosahují v intervalu 0,5 až 2 mm pod povrchem materiálu, napětí v hloubce např. 8 mm pod povrchem jsou již neměřitelná [14].

4.1.1.2 Ultrazvukové metody měření

Ultrazvukové metody měření zbytkového napětí jsou založeny na vztahu mezi rychlostí šíření zvukových vln a elastických konstant materiálu. Pro měření se používají podélné, nebo příčné polarizované vlny, díky tomu lze provádět integrální měření skrz celou tloušťku vzorku. Další možností měření je použití povrchových vln, to má za následek změření zbytkového napětí těsně pod povrchem. Ultrazvukovou metodou lze také měřit rozdíl hlavních napětí, k tomu se využívá akusto-elastického dvojlomu při měření příčně polarizovaných vln na sobě dvou kolmých rovinách [14].

Obr.16 - Umístění tenzometrů pro měření metodou ring-core [15].

4.1.1.3 Magnetické metody

Metody využívající odezvu materiálu na působící střídavé magnetické pole. Magneto-elastická metoda detekuje vznikající Barhausenův šum. Úroveň šumu je však funkcí jak zbytkového napětí, tak ale i mikrostruktury a tvrdosti materiálu. To má za výhodu univerzálnost použití měřícího zařízení, které se tak dá využít i ke kontrole povrchových defektů [14].

Další metodou magnetického měření je magnetostrikční metoda, které využívá měření změn magnetické indukce detekční cívkou. Měřící zařízení je nejčastěji vybaveno párem detekčních a magnetizačních cívek, toto uspořádání má za výhodu citlivou detekci rozdílu hlavních poměrných deformací [14].

4.1.1.4 Rentgenová difrakční metoda

Pro rentgenové měření zbytkového napětí, neboli měření XRD se užívají jak stacionární aparatury s fotografickou detekcí záření, tak i difraktometry s paralelním svazkem. Fyzikální princip měření spočívá ve stanovení vzdálenosti určitého systému mřížkových rovin {hkl} v různě orientovaných krystalech. Při detekci difraktovaného záření na film dostaneme spojité Debyeovy-Scherrerovy linie, pokud se tyto linie rozdělují na diskrétní difrakční stopy, je možno počet vhodně orientovaných krystalů zvýšit samotným pohybem vzorku, přičemž se nesmí změnit geometrické podmínky metody. Výhoda použití rentgenové difrakční metody pro měření zbytkového napětí je takřka nulová úprava povrchu vzorku [16].

Při samotném měření zbytkového napětí je elastická anizotropie respektována pomocí rentgenografických elastických konstant, které lze vypočítat teoreticky nebo je určit experimentálně na základě měření mřížkových deformací ve vzorcích vystavených známému jednoosému namáhání [16].

Rentgenová difrakční analýza má určité rysy, které jí odlišují od jiných tenzometrických metod měření zbytkového napětí [16]:

- Měření jsou omezena jen na krystalické látky, to vychází ze samotného principu difrakce
- V tenké povrchové vrstvě jsou měření zcela nedestruktivní. Ve větších hloubkách je nutno použít ke stanovení mřížkové deformace (napětí) postupné odleptání povrchu, a tím dochází k destrukci vzorku.
- Jako "měrka" je zde použita mřížková vzdálenost, ta je o cca 8 řádů menší než "měrka" použitá ostatními metodami.
- U měření jednofázových soustav je použití měření deformace omezeno jen na vhodně orientované krystaly.
- U vícefázových soustav lze využít selektivní vlastnosti difrakční metody a stanovit mřížkové deformace na krystalcích každé fáze zvlášť.

4.1.1.5 Neutronová metoda

Neutronová metoda měření zbytkového napětí je v principech aplikace podobná jako rentgenová difrakční metoda. Metoda zjišťuje zbytkové napětí na principu detekce difraktovaného záření z náhodně orientovaných meziatomárních rovin. U této metody lze detekovat zbytkové napětí do větších hloubek než u rentgenové difrakční metody. Na rozdíl od XRD metody se zde místo rentgenových svazků využívají svazky neutronové, které emitují elektromagnetické záření. Jedná se taktéž o nedestruktivní metodu zjišťování zbytkového napětí [24].

V tab. 2 níže je znázorněn přehled všech metod popsaných v této kapitole spolu s jejich charakteristickými vlastnostmi.

Metoda	Odvrtávání otvoru	ultrazvuková	magnetická	XRD	Neutronová
charakteristika	semidestruktivní	nedestruktivní	nedestruktivní	nedestruktivní	nedestruktivní
aplikovatelnost	rovinná napjatost na povrchu	rozdíl hlavních napětí	feromagnetick ý mat.; rovinná napjatost	izotropní mat.; homogení mat.; polikristalický; rovinná napjatost	izotrpní mat.; homogení mat.; polikrystalický ; prostorová napjatost
Druh zjištěného zbytkového napětí	1. druhu	1., 2., 3., druhu	1., 2., 3., druhu	1., 2., 3., druhu	1., 2., 3., druhu
charakteristick ý paramter	povrchové deformace	změna šíření zvukových vln a el. Konstant materiálu	amplituda Barkhausenova šumu	změna meziatomovýc h vzdáleností	změna meziatomovýc h vzdáleností
hloubka schopnosti měření	0,02 -15 mm	integrální měření skrze celý materiál	0,1 - 1 mm	1 - 50µm	do 100 mm

Tab.2 - Vlastnosti vybraných metod měření zbytkového napětí [14] [24].

Jak je možné zpozorovat z tab. 2 každá metoda má své výhody a nevýhody, ať už jsou zaměřené na hloubku detekce, nebo na charakteristiku samotné metody. Pro komplexní zjištění zbytkového napětí v materiálu je vhodné využívat kombinaci metod. Měření zbytkového napětí v povrchové vrstvě je vhodné zkoumat pomocí metody rentgenové difrakce XRD, která je v tomto rozmezí přesnější než metody ostatní. Pro zjištění hloubkového profilu lze použít metodu odvrtávání otvoru, která poskytne lépe interpretovatelné hodnoty dosahu zbytkového napětí, nebo metodu XRD s postupným odleptáváním povrchu, pro zjištění hloubky dosahu tlakového napětí je nutno odleptávání aplikovat v několika krocích.

4.2 Únava materiálu

Únava materiálu je pomalu postupující proces vzniklý opakovaným dynamickým zatěžováním, které vede k plastické deformaci, nukleaci a následnému růstu zárodků trhlin a poté až k porušení součásti pomocí únavového lomu. Ten je charakterizován svým vznikem při napětích nižších, než je mez pevnosti v tahu Rm a v mnoha případech i při napětí menším než je pevnost na mezi kluzu Re [18].

Únava materiálu neboli únavová životnost je závislá na několika faktorech:

- Charakteristika materiálu houževnatost, křehkost
- Mez pevnosti v tahu
- Teplota provozu součásti
- Případné tepelné zpracování součásti
- Pracovní prostředí
- Typ namáhání rázové, míjivé, nebo náhodné
- Charakter namáhání tah, ohyb, krut, složené namáhání
- Povrchová úprava již dříve zmíněné metody (LSP, kuličkování), cementace, nitridace
- Tvar součásti
- Velikost provozované součásti

Únavovou životnost lze charakterizovat dle počtu dosažených cyklů, na nízko cyklovou únavu a vysoko cyklovou únavu.

4.2.1 Zkoušky únavy

Zkoušky únavy probíhají na principu střídavého namáhání zkušebního vzorku, kdy se nejčastěji střídají tlaková a tahová namáhání. Vlivem kmitavého zatěžování se ve vzorku kumulují vady, které vedou k velkému vnitřnímu pnutí a ke vzniku mikroskopických trhlin. Trhliny dále nukleují za vzniku makroskopické trhliny, která se ve svém finálním stádiu šíří i po odlehčení napětí. Nejběžnějším výstupem únavových zkoušek je Wöhlerova křivka, která bude blíže představena v bodu 4.2.2. [18].

Únavové zkoušky se dají provádět na specializovaných zařízeních, nebo na univerzálním trhacím stroji. Další způsob provádění zkoušek je dle prostředí, lze provádět zkoušky únavové životnosti např. za zvýšené teploty, za snížené teploty, nebo v solném roztoku.

Zkoušky vysoko cyklové únavy jsou charakterizovány pomocí frekvence kmitů, které leží v rozmezí od 10 do 200 Hz. Řízený parametr je téměř vždy amplituda napětí a pro stanovení celé Wöhlerova křivky a meze únavy se nejčastěji používá 10 zkušebních tyčí [18].

Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta strojní. Katedra materiálu a strojírenská metalurgie

Oproti tomu při zkouškách nízko cyklové únavy je řízený parametr aplituda deformace, buď deformace celková, nebo jen její elastická složka. Nízko cyklová únava probíhá při frekvenci do 3 Hz a její výsledky se vyhodnocují pro životnost součásti od 10^2 až do 10^5 kmitů [18].

4.2.2 Charakteristické výstupy zkoušek únavové životnosti

4.2.2.1 Wöhlerova křivka

Wöhlerova křivka je grafické znázornění amplitudy napětí na počtu cyklů, které nezohledňuje statické napětí, okolo kterého se tvoří kmity. Jelikož při samotné únavové životnosti netvoří toto statické namáhání tak potřebný význam, není nutno ho v grafu zahrnovat [18].

Na obr. 17 je znázorněno porovnání Wöhlerových křivek pro železné kovy zastoupené titanem s neželeznými slitinami.

Obr. 17 - Porovnání Wöhlerovy křivky pro železné a neželezné kovy [19].

4.2.2.2 Mez únavy

Mez únavy je charakterizována takovým napětím, které daný materiál teoreticky vydrží při nekonečném počtu cyklů. Avšak pro technickou praxi je nekonečno cyklů nahrazeno termínem konečný počet cyklů značený Nc, které materiál vydrží před vznikem únavového porušení. Konečný počet cyklů je odlišný pro různé materiály, pro ocel a litinu je Nc = 10^7 cyklů a pro lehké kovy a jejich slitiny je hodnoty Nc 10^8 cyklů [18].

4.2.2.3 Únavový lom

Nejčastějším místem zrodu únavové trhliny je povrch materiálu a jeho vady. Výjimku tvoří materiály tepelně, nebo chemicky zpracované a materiály s výrazným vnitřními vadami [20].

Samotný průběh únavového porušování, potažmo vzniku únavového lomu je komplikovaný a časově náročný proces. Zprvu dochází ke změně mechanických vlastností, poté ke vzniku trhliny a následně k jejímu rozšíření skrze celou součást. V první fázi zrodu únavové trhliny hrají velkou roli rozdíly v deformačních schopnostech daného materiálu. Po dosažení určité hodnoty mezního napětí vznikají v zrnech, které jsou vhodně orientovány kluzné pásy s nadměrným výskytem dislokací. Kluzné pásy narůstají závisle na narůstajícím počtu cyklů [18].

Mechanika vzniku únavové trhliny se odvíjí od teorie, která určuje že deformace zrn je přímo úměrná zpevnění, kdy při zvyšování deformace značně roste rozdíl mezi pevnostmi různých míst. Oblasti, které mají sníženou deformační schopnost jako jsou vměstky, karbidy, hranice zrn a hranice fází mají největší pravděpodobnost k nukleaci únavové trhliny [18].

Na obr. 18 je zobrazen únavový lom s liniemi růstu trhliny a místo vzniku na povrchu vzorku.

Obr. 18 - Únavový lom [21].

4.2.2.4 Smithův diagram

Udává názornou představu o odolnosti proti únavovému porušení opakovaném při v kombinaci namáhání se statickým předpětím. Na vodorovnou osu se ve Smithově diagramu vynáší trvalé předpětí σ_m , v kterém je zahrnuto i vnitřní pnutí v materiálu a na osu svislou se vynáší výsledné napětí σ_v , což je součet trvalých složek σ_m a střídavé složky, odpovídající příslušné mezi únavy [18].

Bude-li výsledný součet napětí ležet uvnitř Smithova diagramu, nedojde k porušení dané součásti. Na obr. 19 je Smithův diagram znázorněn.

Obr. 19 - Smithův diagram [18].

5 Úvod do experimentálního programu

V samotném experimentálním programu bude na materiálech provedeno zpevnění pomocí technologie LSP a následně bude provedeno vyhodnocování potřebných charakteristik, které budou zahrnovat měření zbytkového napětí pomocí rentgenové difrakce XRD, statickou zkoušku tahem a měření únavové životnosti. Experimentální program bude dále doplněn o základní metalografii a fraktografii lomových ploch na vzorcích z tahové zkoušky. Pozorování mikrostruktury bude prováděno za účelem ověření vlivu zpevňování materiálu na výslednou velikost zrn. Všechna měření budou vyhodnocována na vzorcích zpevněných pomocí LSP a na vzorcích nezpevněných. Dalším doplňujícím měřením, které má za úkol prokázat vliv LSP na mechanické vlastnosti v oceli, je měření mikrotvrdosti, při kterém bude zjišťován průběh tvrdosti od povrchu do hloubky vzorku. Toto měření také slouží k určení hloubky, do které LSP ovlivní základní materiál, tedy do hloubky, do které dojde u daného materiálu ke zpevnění.

Hlavním cílem experimentálního programu je ověřit platnost informací, které byly získány při kompletaci rešerše v teoretické části této práce a zhodnotit vliv LSP na materiálech, které mají zásadní užití v jaderném průmyslu.

V experimentálním programu jsou testovány tři druhy materiálů. Konkrétně ocel s označením 08CH18N10T, tedy korozivzdorná ocel dle ČSN 17 248, ocel 14CH17N2, taktéž korozivzdorná ocel dle ČSN 17 150 VN a ocel T552 dle firmy BÖHLER.

Samotná technologie LSP byla aplikována na materiály v jedné vrstvě, jako transparentní vrstva byla použita tekoucí voda a jako absorpční vrstva byla využita černá PVC páska. Aplikace byla provedena ve výzkumném ústavu HiLASE Dolní Břežany. Další parametry, kterými se aplikace LSP řídila jsou zobrazeny v tab. 3.

Parametry LSP								
vyzářená energie [J]	velikost místa aplikace [mm]	doba trvání pulzu [ns]	výkonová hustota [GW*cm ⁻²]	počet vrstev	počet sekvencí	překrytí [%]		
2,5	2	10	6,25	1	4	50		

Tab. 3 - Parametry aplikace LSP.

6 Použité materiály

Zvoleny byly tři materiály 08CH18N10T, 14CH17N2 a T552. Tyto materiály byly voleny s ohledem na použití v jaderné energetice a s předpokládaným pozitivním vlivem zpevňování pomocí LSP na mechanické vlastnosti daných ocelí.

6.1 14CH17N2

Ocel 14CH17N2 dle ČSN 17 150VN je martenzitická chromová ocel, která vykazuje vysokou korozivzdornost. Dále je tato ocel charakterizována velmi dobrými mechanickými vlastnostmi, obrobitelností a dobrou svařitelností. Uplatnění nalezne v odvětvích, kde je třeba dosahovat vysokých pevností. Ocel 14CH17N2 se používá v petrochemickém a chemickém průmyslu, v potravinářství a v papírenském průmyslu [22].

14CH17N2 dosahuje v zušlechtěném stavu až 1050 MPa na mezi pevnosti a ve stavu normalizačně žíhaném až 950 MPa. Mez kluzu Rp_{0,2} činí až 700 MPa [22].

Přehled chemického složení oceli 14CH17N2 je znázorněn v tab. 4. Tyto hodnoty jsou z TDP. Přesné chemické složení konkrétní tavby, tedy materiálové listy oceli, ze které byly pořízeny zkušební vzorky jsou přiloženy v příloze č.1.

Chemické složení oceli 14CH17N2 [hm%]												
С	Si	Mn	Р	S	Cr	Ni	Mo	Cu	V	Ti	W	Co
0,14	0,39	0,40	0,018	0,0010	16,18	1,57	0,18	0,08	0,035	0,004	0,45	0,023

Tab.4 - Chemické složení oceli 14CH17N2 dle TDP [22].

6.2 08CH18N10T

Jedná se o austenitickou ocel třídy 17 dle ČSN, konkrétní ekvivalent ČSN 17 248. Ocel 08CH18N10T je korozivzdorná, která má velké zastoupení v jaderném průmyslu, v leteckém průmyslu a v aplikacích, kde je potřeby vysoké korozivzdornosti a je potřeba vysoké kontroly chemického složení. Další využití nalezne v potravinářském průmyslu a při výrobě tlakových nádob. Mezi hlavní vlastnosti oceli 08CH18N10T je dobrá svařitelnost všemi metodami. Dále velmi dobře odolává proti mezikrystalické korozi [22].

Ze všech zvolených materiálu má ocel 08CH18N10T nejmenší hodnoty pevnosti, tudíž lze předpokládat pozitivní vliv LSP na mechanické vlastnosti a výraznější zlepšení hodnot mechanických vlastností oproti ostatním ocelím.

Ocel 08CH18N10T se nejčastěji dodává ve stavu po rozpouštěcím žíhání, kdy mez pevnosti je 510 - 710 Mpa a mez kluzu Rp_{0,2} je minimálně 200 Mpa. Tažnost u této oceli je minimálně 40% [22].

Přehled chemického složení oceli 08CH18N10T je znázorněn v tab. 5. Tyto hodnoty jsou z technických dodacích podmínek (TDP), přesné chemické složení konkrétní tavby, tedy materiálové listy oceli, ze které byly pořízeny zkušební vzorky jsou přiloženy v příloze č.1.

Chemické složení oceli 08CH18N10T [hm%]								
С	Si	Mn	Р	S	Cr	Ni	Ti	
max 0,08	max 1,00	max 2,00	max 0,045	max 0,015	17,0-19,0	9,00-12,0	5xC-0,7	

Tab.5 - Chemické složení oceli 08CH18N10T dle TDP [22].

6.3 T552

Ocel od firmy BÖHLER T552 je vysoce žárupevná korozivzdorná ocel k zušlechtění, která vykazuje dobrou houževnatost a dobrou odolnost proti tečení. Díky své teplotní hranici použití až 560 °C nalezne tato ocel uplatnění v leteckém a kosmickém průmyslu, například komponenty pro kompresory a lopatky. Další aplikace oceli T552 jsou strojní komponenty pro energetický průmysl. Ocel je charakterizována svou vysokou pevností. [23].

Ocel T552 dosahuje v zušlechtěném stavu meze pevnosti 930–1130 MPa a Mez pevnosti $Rp_{0,2}$ činí až 760 Mpa [22]. Další charakteristikou ocele T552 je tažnost, které je minimálně 14 % a kontrakce minimálně 40 % .

Přehled chemického složení oceli T552 je znázorněn v tab. 6. Tyto hodnoty jsou brány z norem. Přesné znění TDP je přiloženo v příloze č.1.

Chemické složení oceli T552 [hm%]									
С	Si	Mn	Р	S	Cr	Ni	Mo	V	N
0,08-	max	0,40-	max	max	11,0-	2,00-	1,50-	0,25-	0,020-
0,15	0,50	0,90	0,025	0,015	12,5	3,00	2,00	0,40	0,040

Tab.6 - Chemické složení oceli T552 dle TDP [23].

7 Statická zkouška tahem

Pro zkoušku tahem byly od každého materiálu zvoleny 3 vzorky ve stavu nezpevněném a 2 vzorky ve stavu zpevněném pomocí LSP. Počet vzorků s LSP pro tahovou zkoušku byl zvolen právě dva s ohledem na náklady aplikace LSP. Následně byly vyhodnocovány hodnoty a porovnávány byly konkrétně mez pevnosti v tahu, tažnost, kontrakce a mez kluzu Rp0,2. V dalším kroku byla stanovena směrodatná odchylka σ pro oba typy vzorků, tedy pro zpevněné a nezpevněné vzorky.

Zkoušky tahem byly prováděny dle norem ČSN EN ISO 6892-1.

Vzorky bez LSP a s LSP jsou znázorněny na příslušném obr. 20 Tvar vzorků byl zvolen tak, aby byla umožněna aplikace LSP.

Základním parametrem zkušebního tělesa pro provedení statické zkoušky tahem byla šířka 4 mm a tloušťka 2 mm. Ostatní rozměry zkušebního tělesa se řídily příslušnými normami.

Označení vzorků se řídí dle tab.7.

Obr. 20 - Vzorek pro tahovou
zkoušku (A) s LSP a (B) bez LSP.

Označení vzorku	Zpevněno	Značení dle GOST	Označení EN
A1	NE	14CH17N2	X17CrNi16-2
A2	NE	14CH17N2	X17CrNi16-2
A3	NE	14CH17N2	X17CrNi16-2
A4	ANO	14CH17N2	X17CrNi16-2
A5	ANO	14CH17N2	X17CrNi16-2
B1	NE	08CH18N10T	X6CrNiTi18-10
B2	NE	08CH18N10T	X6CrNiTi18-10
B3	NE	08CH18N10T	X6CrNiTi18-10
B4	ANO	08CH18N10T	X6CrNiTi18-10
B5	ANO	08CH18N10T	X6CrNiTi18-10
C1	NE	T552	X11CrNiMo12
C2	NE	T552	X11CrNiMo12
C3	NE	T552	X11CrNiMo12
C4	ANO	T552	X11CrNiMo12
C5	ANO	T552	X11CrNiMo12

Tab. 7 - Označení vzorků pro statickou zkoušku tahem.

7.1 Výsledky materiálu 14CH17N2

Výsledky tahové zkoušky pro vzorky s označením A z materiálu 14CH17N2 jsou zobrazeny v tab. 8. Dalším výstupem z tahové zkoušky je tahový diagram, který je zobrazen na obr. 21.

Výsledky tahové zkoušky pro materiál 14CH17N2								
označení vzorku	Rp _{0,2} [MPa]	R _m [MPa]	A15 [%]	Z [%]				
A1	715	861	19	42				
A2	707	864	20	34				
A3	hodnoty ne	hodnoty neměřitelné – špatně vyrobený vzorek						
Směrodatná odchylka – σ	3,6	1,2	0,6	4,3				
A4	677	870	17	38				
A5	812	868	18	39				
Směrodatná odchylka – σ	67,4	0,9	0,5	0,4				

Tab.8 - Výsledné hodnoty tahové zkoušky materiálu 14CH17N2.

Obr. 21 - Tahový diagram materiálu 14CH17N2.
Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta strojní. Diplomová práce, akad.rok 2019/20 Katedra materiálu a strojírenská metalurgie

Z tahové zkoušky vzorků z materiálu 14CH17N2 nelze jednoznačně určit zlepšení mechanických vlastností po provedení zpevňování metodou LSP, neboť hodnoty meze pevnosti zpevněných vzorků jsou takřka totožné jako u vzorků bez zpevnění. Hodnota napětí na mezi kluzu Rp_{0.2} byla u vzorku A5 812 MPa, tato hodnota je znatelně vyšší než např. u vzorku A2, kde mez kluzu Rp_{0.2} byla 707 MPa, avšak u vzorku A4 mez kluzu vykazovala nižší hodnoty než u nezpevněných vzorků. Hodnoty prodloužení a kontrakce taktéž nevykazují znatelný rozdíl.

V procesu měření nastaly možné chyby. U vzorku A3 tato chyba byla způsobena již ve výrobě, kdy vzorek nebyl vyroben v požadované jakosti a dle příslušné výkresové dokumentace, a to zapříčinilo v nemožnost provedení samotného měření. Další chybou jsou záporné hodnoty poměrného prodloužení v oblasti pod Rp_{0.2} u vzorku A5. Tato chyba byla způsobena laserovým extenzometrem a taktéž nepřesně vyrobeným vzorkem, kdy při zatěžování nejprve došlo k vyrovnání vzorku a tím ke zkrácení vzdálenosti mezi laserovými extenzometry. Avšak, další průběh zkoušky zůstal neovlivněn, proto lze měření vzorku A5 považovat za validní.

Z výsledků lze usoudit, že aplikace LSP v případě materiálu 14CH17N2 nemá tak zásadní vliv na výslednou pevnost a další doprovodné veličiny zjišťující z tahové zkoušky.

7.2 Výsledky materiálu 08CH18N10T

Výsledky tahové zkoušky pro vzorky s označením B z materiálu 08CH18N10T jsou zobrazeny v tab. 9. Dalším výstupem z tahové zkoušky je tahový diagram, který je zobrazen na obr. 22 na následující straně.

Výsledky tahové zkoušky pro materiál 08CH18N10T									
označení vzorku	Rp _{0,2} [MPa]	R _m [MPa]	A15 [%]	Z [%]					
B1	227	564	60	56					
B2	287	551	63	57					
B3	267	557	57	55					
Směrodatná odchylka – σ	24,9	5,2	2,1	0,8					
B4	492	644	45	42					
B5	470	621	46	47					
Směrodatná odchylka – σ	11,2	11,5	0,9	2,6					

Tab.9 - Výsledné hodnoty tahové zkouška materiálu 08CH18N10T.

Obr. 22 - Tahový diagram materiálu 08CH18N10T.

Z tahové zkoušky materiálu 08CH18N10T lze jednoznačně určit pozitivní vliv LSP na mechanické vlastnosti daného materiálu. Z výsledů je patrný nárůst na mezi pevnosti konkrétně napětí na mezi pevnosti u vzorku B2 je 551 MPa a oproti tomu napětí Rm u vzorku s LSP B4 je 644 MPa. Razantnější nárůst nastal na mezi kluzu Rp_{0,2}, kdy u vzorku B2 hodnota činí 287 MPa a u vzorku s LSP označeném B4 je tato hodnota 492 MPa.

I v tomto měření nastaly možné chyby. Záporné hodnoty prodloužení pod mezí kluzu $Rp_{0,2}$ u vzorků B2 a B4 jsou způsobeny totožnou chybou jako u měření předešlé série vzorků s označením A. Tyto hodnoty nemají žádný vliv na další průběh měření, proto lze měření vzorků B2 a B4 považovat za validní.

Z výsledků materiálu typu 08CH18N10T lze jednoznačně určit pozitivní vliv LSP na hodnoty, které jsou výstupem tahové zkoušky. Lze tedy považovat tento materiál za perspektivní a vhodný pro základní matrici při aplikaci LSP za cílem zvýšení pevnosti.

7.3 Výsledky materiálu T552

Výsledky tahové zkoušky pro vzorky s označením C z materiálu T552 jsou zobrazeny v tab.10. Dalším výstupem z tahové zkoušky je tahový diagram, který je zobrazen na obr.23.

Výsledky tahové zkoušky pro materiál T552									
označení vzorku	Rp _{0,2} [MPa]	R _m [MPa]	A ₁₅ [%]	Z [%]					
C1	910	1022	16	37					
C2	877	1016	16	37					
C3	893	1008	17	38					
Směrodatná odchylka – σ	13,6	5,4	0,6	0,7					
C4	847	1036	13	36					
C5	848	1053	13	32					
Směrodatná odchylka – σ	0,1	8,2	0,1	2,3					

Tab.10 - Výsledné hodnoty tahové zkoušky materiálu T552.

Obr. 23 - Tahový diagram materiálu T552.

Materiál T552 nevykazuje zlepšené vlastnosti po aplikaci LSP. Hodnoty meze pevnost Rm zpevněných vzorků jsou sice mírně vyšší, ale nelze jednoznačně určit, zda nárůst hodnot je v důsledku aplikace LSP, nebo hodnoty jsou v rámci odchylky od neupravovaných vzorků.

Zvláštností, která plyne z výsledků tahové zkoušky tohoto materiálu je pokles Rp_{0.2} a zároveň nárůst meze pevnosti Rm u zpevněných vzorků. Tento jev by mohl být přisuzován relaxaci napětí pod mezí Rp_{0,2} a následných procesem zpevnění po překročení této meze. Zároveň nelze jednoznačně určit nastalý stav za správný a jednoznačný, možných příčin by mohlo být objeveno více. Pro ověření této teorie by bylo potřeba provést opakované měření s více reprezentativním vzorky a jednoznačně určit chování tohoto materiálu po zpevnění.

Z tohoto měření vyplývá, že zpevňování metodou LSP u materiálu T552 nemá tak znatelný dopad na mechanické vlastnosti zjišťované z tahové zkoušky.

7.4 Závěr z měření

Měření tahové zkoušky prokázalo částečně zlepšení vlastností zpevněných vzorků na mezi kluzu Rp_{0.2} a hlavně na mezi pevnosti R_m.

Nejlepší zlepšení v daných vlastnostech vykazoval materiál 08CH18N10T, který má z tohoto důvodu nejlepší perspektivu pro používání aplikace zpevňování pomocí LSP na součástech pracujících v jaderném strojírenství.

Výsledky z tahové zkoušky byly částečně ovlivněny kvalitou dodaných vzorků, která neodpovídala požadavkům, to bylo reflektováno ve výskytu "nesmyslných" záporných hodnot poměrného prodloužení u řady vzorků napříč všemi materiály. Při zatěžování nejprve docházelo k narovnání vzorků a tím ke zkrácení vzdálenosti mezi laserovými extenzometry, a tudíž ke generování již zmíněných záporných hodnot. Tato chyba ale neovlivnila další postup měření. Nelze tedy výsledky rozporovat a určit měření za nevyhovující.

Pro přesnější zjištění vlivů LSP na mechanické vlastnosti u všech tří testovaných materiálů, zejména na mez kluzu a mez pevnosti, by v budoucím výzkumu bylo potřeba provézt zkoušky na nových sadách vzorků, již lépe zpracovaných, a pro měření použít přesnějších dotykových extenzometrů namísto laserových.

Dalším zjištěním z tahové zkoušky je nestandartní chování materiálu T552 po zpevnění. Tyto vzorky vykazovaly nárůst meze pevnosti R_m, ale zároveň pokles hodnot na mezi kluzu R_{p0,2}. Pro lepší prozkoumání chování materiálu T552 po zpevnění je potřeba v dalším výzkumu provést měření na širším počtu vzorků.

8 Fraktografie

Pro zkoumání fraktografie byly použity vzorky z tahové zkoušky. Byl vybrán vždy jeden reprezentativní vzorek od každého stavu, tedy jeden vzorek bez LSP a jeden vzorek s LSP. Následně byly vzorky porovnávány mezi sebou a byl zkoumán vliv LSP na lomovou plochu jednotlivých materiálů.

8.1 Lomová plocha materiálu 14CH17N2

Na obr. 24–31 níže jsou znázorněny lomové plochy vzorků z materiálu 14CH17N2 (s označením A). Vždy byly porovnávány snímky zpevněných vzorků pomocí LSP a vzorků nezpevněných. Konkrétně se jednalo o přehledové snímky lomové plochy z okraje lomu, středu lomu a snímky lomu ve 45°. Byly vybrány vzorky s označením A3 a A4

Obr.24 - Lomová plocha vzorku A3.

Obr.25 - Lomová plocha vzorku s LSP A4.

Obr.26 - Lomová plocha vzorku A3 - pod 45°.

Obr.27 - Lomová plocha vzorku A4 s LSP - pod 45°.

Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta strojní. Katedra materiálu a strojírenská metalurgie

Obr.28 - Lomová plocha vzorku A3 – kraj.

Obr.29 - Lomová plocha vzorku A3 s LSP – kraj.

Obr.30 - Lomová plocha vzorku A3 – střed.

Obr.31 - Lomová plocha vzorku A4 s LSP – střed.

Ze zkoumání lomových ploch materiálu 14CH17N2 je patrné že nastal tvárný, neboli houževnatý lom, který vznikl štěpením a je charakterizován jednoznačně určitelnými jamkami, které jsou menšího či většího charakteru bez ohledu na místo pozorovnání zda byl pozorován okraj, nebo střed. Lom vykazuje transkrystalické chování.

U pozorovaných obr. 26 a obr. 27 pod úhlem 45° je patrný typický číškový lom, který vzniká jednoosým tahovým zatěžováním. Tento typ lomu je pozorován u obou typů vzorků, zpevněného a nezpevněného. Z fraktografie lze vyhodnotit, že LSP aplikované na tento materiál nemá výrazný vliv na typ lomu, neboť u obou vzorků nastal houževnatý lom číškového charakteru.

8.2 Lomová plocha materiálu 08CH18N10T

Na obr. 32–40 níže jsou znázorněny lomové plochy vzorků z materiálu 08CH18N10T (s označením B). Vždy byly porovnávány snímky zpevněných vzorků pomocí LSP a vzorků nezpevněných. Konkrétně se jednalo o přehledové snímky lomové plochy z okraje lomu, středu lomu a snímky lomu ve 45°. Byly vybrány vzorky s označením B2 a B5.

Obr.32 - Lomová plocha vzorku B2.

Obr.34 - Lomová plocha vzorku B2 – pod 45°.

Obr.33 - Lomová plocha vzorku B5 s LSP.

Obr.35 - Lomová plocha vzorku B5 s LSP – pod 45°.

Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta strojní. Katedra materiálu a strojírenská metalurgie

Obr.36 - Lomová plocha vzorku B2 - kraj.

Obr.38 - Lomová plocha vzorku B2 - střed.

Obr.40 - Lomová plocha vzorku B2 – detail trhliny.

Obr.37 - Lomová plocha vzorku B5 s LSP – kraj.

Obr.39 - Lomová plocha vzorku B5 s LSP – střed.

Ze zkoumání lomových ploch materiálu 08CH18N10T je patrné že nastal tvárný transkrystalický lom, který vznikl štěpením a vyznačuje se jednoznačně určitelnými jamkami, které jsou menšího či většího charakteru bez ohledu na místo pozorovnání zda byl pozorován okraj, nebo střed, nebo zda byl pozorován vzorek zpevněný a nezpevněný.

Při zkoumání lomové plochy vzorku B2 sekundární byla pozorována trhlina, která se nacházela z čelní strany vzorku samotným pod lomem součásti, tato mikrotrhlina mohla být iniciována z vměstku, nebo vadyna povrchu, K dolomení došlo dříve než k její další nukleaci. Detail trhliny je znázorněn na obr. 39.

Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta strojní. Diplomová práce, akad.rok 2019/20 Katedra materiálu a strojírenská metalurgie

Z obr. 35 je patrné, že u zpevněného materiálu nedošlo ke vzniku typického číškového lomu a byl zde pozorován lom šikmý, nebo-li smykový, který prochází skrze celý vzorek pod úhlem přibližně 45° k ose zatěžování zkušebního vzorku. Tyto smykové lomy se nejčastěji vyskytují u materiálů pevnějších a u austenitických ocelí.

8.3 Lomová plocha materiálu T552

Na obr.41–48 níže jsou znázorněny lomové plochy vzorků z materiálu T552 (s označením C). Vždy byly porovnávány snímky zpevněných vzorků pomocí LSP a vzorků nezpevněných. Konkrétně se jednalo o přehledové snímky lomové plochy z okraje lomu, středu lomu a snímky lomu ve 45°. Byly vybrány vzorky s označením C2 a C4.

Obr. 41 - Lomová plocha vzorku C2.

Obr.42 - Lomová plocha vzorku C4 s LSP.

Obr. 43 - Lomová plocha vzorku C2 - pod 45°.

Obr. 44 - Lomová plocha vzorku C4 s LSP – pod 45°.

Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta strojní. Katedra materiálu a strojírenská metalurgie

Obr. 45 - Lomová plocha vzorku C2 - kraj.

Obr. 46 - Lomová plocha vzorku C4 s LSP – kraj.

Obr. 47 - Lomová plocha vzorku C2 – střed.

Obr. 48 - Lomová plocha vzorku C4 s LSP – střed.

Ze zkoumání lomových ploch materiálu T552 je patrné, že nastal tvárný transkrystalický lom s jednoznačně určitelnými jamkami, které jsou menšího či většího charakteru bez ohledu na místo pozorovnání zda byl pozorován okraj, nebo střed. Lom je transkrystalický.

U obr. 43 a obr. 44 je patrný typický číškový lom, který vzniká jednoosým tahovým zatěžováním. Tento typ lomu je pozorován u obou typů vzorků, zpevněného a nezpevněného.

Následně lze z fraktografie vyhodnotit, že LSP aplikované na tento materiál nemá vliv na typ lomu, neboť u obou vzorků nastal houževnatý lom číškového charakteru

8.4 Závěr z měření

Zkoumání lomových ploch prockázalo rozdíly u materiálu 08CH18N10T. U nezpevněného vzorku lze rozpoznat číškový lom a u zpevněného vzorku byl pozorován lom šikmý (smykový), který prochází skrz vzorek pod úhlem přibližně 45°C. Lom smykový se vyskytuje nejčastěji u austentických ocelí a ocelí s vyšší pevností.

U materiálu T552 a 14CH7N2 nebyl pozorován rozdíl v lomových plochách před zpevněním a po zpevnění.

9 Zkouška únavové životnosti

Zkouška únavové životnosti byla prováděna dle metodiky tříbodového ohybu, tedy bylo prováděno zkoumání únavové životnosti v tlakové oblasti. Charakteristika a parametry zkoušky byly voleny z normy ČSN 42 0363. Konkrétně byl z výše popsané normy volen přírůstek ke střednímu napětí σ_m , který byl aplikován mezi jednotlivými měřeními.

Pro určení meze únavy byla zvolena sada vzorků z každého stavu, tzn vzorky bez zpevnění a vzorky zpevněné. Vzorky jsou znázorněny na obr. 49. Rozměry vzorků se řídili dle příslušné normy.

Pro správné provedení zkoušky byla zvolena řada parametrů a nastavení. Zatěžující poměr R byl zvolen na základě zkušeností laborantů v CVŘ a byl nastaven R = 0,1. Hodnota zatěžujícího poměru je uváděna v absolutních hodnotách, proto hodnota činí 0,1 a ne 10. Dalším parametrem zkoušky byla frekvence, která byla nastavena na základě předběžně očekávané tuhosti na hodnotu f = 60 Hz.

Pro správné provedení a vyhodnocení zkoušky bylo nutno nastavit koncové podmínku, při jejichž dosažení se zkouška ukončí. První podmínkou je smluvní mez únavy, která je u oceli 10⁷ cyklů. Po dosažení této hranice leží předpokládaná mez únavy v nekonečnu, tedy u konkrétního materiálu se nenachází. Jako druhá ukončovací podmínka zkoušky byla zvolena trhlina a její růst. Při dosažení trhliny do poloviny vzorku došlo k ukončení zkoušky. Tato podmínka

Obr. 49 - Vzorky pro měření únavové životnosti; vlevo s LSP; vpravo bez LSP.

je závislá na tuhosti. Ve výzkumného ústavu CV Řež bylo experimentálně zjištěno, že při poklesu tuhosti o 25 % se trhliny rozšíří právě do poloviny vzorku. Pokud by se podmínka ukončení trhliny neaplikovala a docházelo k dolomení součásti, neovlivnilo by to výslednou mez únavy, neboť při šířená trhliny více než do poloviny vzorku se zkouška nachází v oblasti nízko cyklové únavy, v řádu tisíce cyklů, tyto hodnoty nemají velký význam ve vysoko cyklové únavě. Další nespornou výhodou aplikace druhé ukončovací podmínky je ochrana stroje, konkrétně pro měření meze únavy pomocí tříbodového ohybu, kdy by docházelo při větším poklesu tuhosti k zaseknutí vzorku uvnitř měřící aparatury stroje a k následnému možnému poškození měřícího stroje. Pro správné nastavení parametrů únavové zkoušky je zapotřebí provést výpočet sil, konkrétně F_{min} , F_{max} , F_m a F_a dle následujících rovnic. Tyto výpočty je nutné provést pro každý vzorek zvlášť.

Z rovnice (1) σ_D lze vyjádřit sílu F_{max}, za σ_D dosazujeme námi zvolené σ_m .

$$\sigma_{\rm D} = \frac{3}{2} * \frac{F_{\rm max} * L}{b * d^2} \to F_{\rm max} = \frac{b * d^2}{L} * \frac{2}{3} * \sigma_{\rm D} [kN]$$
(1)

$$\begin{split} b &= \check{s} i\check{r} ka \; vzorku \; [mm] \\ d &= \check{s} i\check{r} ka \; vzorku \; v \; mist \check{e} \; vrubu \; [mm] \\ L &= vzdálenost \; podp \check{e} r \; [mm] \\ \sigma_D &= dovolen \acute{e} \; nap \check{e} ti \; [MPa] \end{split}$$

Výpočet F_{min}:

$$\mathbf{F}_{\min} = \mathbf{R} * \mathbf{F}_{\max} \left[\mathbf{k} \mathbf{N} \right] \tag{2}$$

R = zatěžující poměr

Výpočet F_m:

$$\mathbf{F}_{\mathbf{m}} = \frac{\mathbf{F}_{\mathbf{max}} + \mathbf{F}_{\mathbf{min}}}{2} \ [\mathbf{kN}] \tag{3}$$

Výpočet Fa:

$$F_a = \frac{F_{\text{max}} - F_{\text{min}}}{2} [kN] \tag{4}$$

9.1 Únavová životnost materiálu 14CH17N2

Před samotným měřením únavové životnosti bylo nutné změřit jednotlivé vzorky a správně určit parametry sil dle rovnic 1 až 4. Příklad výpočtu pro vzorek bez LSP s číselným označením 5.0.1 je znázorněn v rovnicích níže.

 $F_{\text{max}} = \frac{b * d^2}{L} * \frac{2}{3} * \sigma_D = \frac{0.00205 * 0.011^2}{0.4} * \frac{2}{3} * 200 = 0.83 \ [kN]$

 $F_{min} = R * F_{max} = 0,1 * 0,83 = 0,08 [kN]$

$$F_{\rm m} = \frac{F_{\rm max} + F_{\rm min}}{2} = -\frac{0.83 + 0.08}{2} = -0.46 \,[{\rm kN}]$$

$$F_a = \frac{F_{\text{max}} - F_{\text{min}}}{2} = \frac{0.83 - 0.08}{2} = 0.37 \text{ [kN]}$$

Zbylé vypočtené hodnoty jsou zaznamenány spolu s výsledky zkoušky pro materiál bez LSP v tab.11 a pro materiál zpevněný pomocí LSP v tab. 12. Dále byl sestaven graf závislosti počtu cyklů na zatěžovaném napětí. Graf je znázorněn na obr. 50 na následující straně. V grafu jsou také zobrazeny úsečky meze únavy pro stav bez zpevnění a pro stav po zpevnění.

	Únavová zkouška tříbodovým ohybem materiálu 14CH17N2 - bez LSP													
	charakteristické rozměry vzorku [mm]				nastav	nastavení zkoušky			vypočtené parametry dle rovnic (1) (2) (3) (4)				výstupy zkoušky	
vzorek	výška	pod vrubem d	šířka b	vrub	průřez S ₀ [mm ²]	vzdálenost podpěr L [mm]	R	napětí v ohybu - σ _{max} [Mpa]	F _{max} [kN]	F _{min} [kN]	F _m [kN]	Fa [kN]	f [Hz]	Počet cyklů do lomu
5.0.1	12	11,04	2,05	V	22,63	40	0,1	200	0,83	0,008	-0,46	0,37		10 000 000
5.0.2	12,03	11,09	2,02	V	22,40	40	0,1	220	0,9	0,09	-0,5	0,41		10 000 000
5.0.3	12,03	11,07	2,04	V	22,58	40	0,1	250	1,04	0,1	-0,57	0,47		1 568 114
5.0.4	12,04	11,13	2,03	V	22,59	40	0,1	240	1,01	0,1	-0,55	0,45		1 421 574
5.0.5	12,03	11,08	2,02	v	22,38	40	0,1	230	0,95	0,1	-0,52	0,43		10 000 000
5.0.6	12,02	11,09	1,98	V	21,96	40	0,1	235	0,95	0,1	-0,52	0,43	60	1 681 812
5.0.7	12	11,08	2,03	V	22,49	40	0,1	270	1,12	0,11	-0,62	0,50		776 655
5.0.1	12	11,04	2,05	V	22,63	40	0,1	280	1,17	0,12	-0,64	0,52		707 662
5.0.9	12,01	11,10	2,04	V	22,65	40	0,1	300	1,26	0,13	-0,69	0,57		470 689
5.0.10	12,02	11,10	2,01	V	22,31	40	0,1	320	1,92	0,13	-0,73	0,59		374 070
5.0.11	12,03	11,08	2,02	V	22,38	40	0,1	350	1,45	0,14	-0,8	0,65		297 472

Tab.11 - Výsledky únavové zkoušky pro materiál 14CH17N2 bez LSP.

	Únavová zkouška tříbodovým ohybem materiálu 14CH17N2 - s LSP													
vzorek	charakteristické rozměry vzorku [mm]					nastavení zkoušky			vypočtené parametry dle rovnic (1) (2) (3) (4)				výstupy zkoušky	
	výška	Pod vrubem d	šířka b	vrub	průřez S ₀ [mm ²]	vzdálenost podpor L [mm]	R	napětí v ohybu - σ _{max} [Mpa]	F _{max} [kN]	F _{min} [kN]	F _m [kN]	Fa [kN]	f [Hz]	Počet cyklů do lomu
5.1.5		11,05	2,02	V	22,32	40	0,1	350	1,44	0,14	-0,79	0,65		309 236
5.1.6	12,05	11,13	2,02	V	22,48	40	0,1	300	1,25	0,13	-0,69	0,56		577 513
5.1.7	12,05	13,13	2,03	V	22,60	40	0,1	250	1,05	0,10	-0,58	0,47	60	10 000 000
5.1.8	12,05	13,13	2,01	V	22,37	40	0,1	260	1,08	0,11	-0,59	0,49	60	865 182
5.1.9	12,06	11,13	2,02	V	22,48	40	0,1	240	1,00	0,10	-0,53	0,45		10 000 000
5.1.10	12,05	11,11	2,01	V	22,31	40	0,1	245	1,01	0,10	-0,56	0,46		1 051 208

Tab.12 - Výsledky únavové zkoušky pro materiál 14CH17N2 s LSP.

Obr.50 - Graf únavové životnosti materiálu 14CH17N2 s nezpevněným stavem a se stavem zpevněným.

Při měření únavové životnosti materiálu 14CH17N2 v nezpevněném stavu byly zjištěny hodnoty napětí na mezi únavy 200-230 MPa a u materiálu ve zpevněném stavu vzorky vykazovaly únavovou životnost při 250 MPa. Z výsledků je tedy patrné, že zpevňování pomocí LSP má vliv na vzrůstající únavovou životnost

9.2 Únavová životnost materiálu 08CH18N10T

Před samotným měřením únavové životnosti materiálu 08CH18N10T bylo nutné změřit jednotlivé vzorky a správně určit parametry sil dle rovnic 1 až 4. Příklad výpočtu pro vzorek bez LSP s číselným označením 4.3.10 je znázorněn v rovnicích níže.

 $F_{\text{max}} = \frac{b * d^2}{L} * \frac{2}{3} * \sigma_D = \frac{0,00213 * 0,011^2}{0,4} * \frac{2}{3} * 180 = 0,78 \ [kN]$

 $F_{min} = R * F_{max} = 0,1 * 0,78 = 0,08 [kN]$

$$F_{\rm m} = \frac{F_{\rm max} + F_{\rm min}}{2} = -\frac{0.78 + 0.08}{2} = -0.43$$
 [kN]

$$F_a = \frac{F_{max} - F_{min}}{2} = \frac{0.78 - 0.08}{2} = 0.35$$
 [kN]

Zbylé vypočtené hodnoty jsou zaznamenány spolu s výsledky zkoušky pro materiál bez LSP v tab. 13 a pro materiál zpevněný pomocí LSP v tab.14. Dále byl sestaven graf závislosti počtu cyklů na zatěžovaném napětí, který je zobrazen na obr. 51. V grafu jsou dále znázorněné úsečky únavové životnosti pro stav bez zpevnění a pro stav po zpevněním.

	Únavová zkouška tříbodovým ohybem materiálu 08CH18N10T - bez LSP														
	charakteristické rozměry vzorku [mm]					nastavo	nastavení zkoušky			vypočtené parametry dle rovnic (1) (2) (3) (4)				výstupy zkoušky	
vzorek	výška	pod vrubem d	šířka b	vrub	průřez S ₀ [mm ²]	vzdálenost podpěr [mm]	R	napětí v ohybu - σ _{max} [Mpa]	F _{max} [kN]	F _{min} [kN]	F _m [kN]	F _a [kN]	f [Hz]	Počet cyklů do lomu	
4.3.10	12	11,08	2,13	V	23,60	40	0,1	180	0,78	0,08	-0,43	0,35	53,63	3 486 724	
4.3.10	12	11,08	2,13	V	23,60	40	0,1	220	0,96	0,1	-0,53	0,43	53,6	1 500 000	
4.3.10	12	11,08	2,13	V	23,60	40	0,1	280	1,22	0,12	-0,67	0,55	53,4	139 200	
4.3.11	12	11,10	2,03	V	22,53	40	0,1	280	1,17	0,12	-0,64	0,53	54,1	237 181	
4.3.12	12	11,09	1,95	V	21,63	40	0,1	250	1,00	0,1	-0,55	0,45	53,3	483 151	
4.3.13	12	11,12	1,98	V	22,01	40	0,1	220	0,90	0,09	-0,49	0,4	52,8	1 469 735	
4.3.14	12	11,08	2,04	V	22,60	40	0,1	220	0,92	0,09	-0,51	0,41	23,2	1 039 478	
4.3.24	12	11,09	2,18	V	24,17	40	0,1	260	1,16	0,12	-0,64	0,52	54,4	320 897	
4.3.28	12	11,09	2,06	V	22,86	40	0,1	270	1,14	0,11	-0,63	0,51	53,9	258 452	
4.3.30	12	11,09	2,07	V	22,97	40	0,1	280	1,19	0,12	-0,65	0,53	53,9	282 092	
4.3.22	12	11,10	2,02	V	22,42	40	0,1	290	1,20	0,12	-0,66	0,54	53,9	227 471	
4.3.18	12	11,12	1,94	V	21,57	40	0,1	200	0,80	0,08	-0,44	0,36	52,5	1 733 593	
4.3.29	12	11,11	2,00	V	22,22	40	0,1	190	0,78	0,08	-0,43	0,35	52,5	1 534 424	
4.3.21	12	11,10	2,12	V	23,52	40	0,1	180	0,78	0,08	-0,43	0,35	53,5	10 000 000	
4.3.25	12	11,10	2,22	V	24,64	40	0,1	180	0,82	0,08	-0,45	0,37	53,8	10 000 000	

Tab.13 - Výsledky únavové zkoušky pro materiál 08CH18N10T bez LSP.

• •	1 /	. 1	•
11re	nská	metal	lirgie
1110	nonu	mouu	uisio

	Únavová zkouška tříbodovým ohybem materiálu 08CH18N10T - s LSP													
	charakteristické rozměry vzorku [mm]					nastavení zkoušky			vypočtené parametry dle rovnic (1) (2) (3) (4)				výstupy zkoušky	
vzorek	výška	pod vrubem d	šířka b	vrub	průřez S ₀ [mm ²]	vzdálenost podpěr L [mm]	R	napětí v ohybu - σ _{max} [Mpa]	F _{max} [kN]	F _{min} [kN]	F _m [kN]	Fa [kN]	f [Hz]	Počet cyklů do lomu
4.3.1	12	11,16	1,97	v	21,99	40	0,1	220	0,90	0,09	-0,49	0,40	52,80	10 000 000
4.3.2	12	11,17	1,95	v	21,78	40	0,1	220	0,89	0,09	-0,49	0,40	53,10	10 000 000
4.3.2	12	11,17	1,95	v	21,78	40	0,1	280	1,14	0,11	-0,62	0,51	23,80	10 000 000
4.3.2	12	11,17	1,95	v	21,78	40	0,1	320	1,30	0,13	-0,71	0,58	23,90	543 053
4.3.1	12	11,16	1,97	v	21,99	40	0,1	280	1,14	0,11	-0,63	0,52	53,80	10 000 000
4.3.1	12	11,16	1,97	v	21,99	40	0,1	310	1,27	0,13	-0,70	0,57	54,10	449 013
4.3.5	12	11,12	2,00	v	22,24	40	0,1	290	1,20	0,12	-0,66	0,54	53,97	10 000 000
4.3.5	12	11,12	2,00	v	22,24	40	0,1	300	1,24	0,12	-0,68	0,56	54,40	2 566 928
4.3.4	12	11,15	2,00	v	22,30	40	0,1	330	1,37	0,14	-0,75	0,62	54,35	233 468

Tab.14 - výsledky únavové zkoušky pro materiál 08CH18N10T s LSP.

Počet cyklů do lomu materiálu 08CH18N10T

Obr.51 - Graf únavové životnosti materiálu 08CH18N10T s nezpevněným stavem a se stavem zpevněným.

Při měření únavové životnosti materiálu 08CH18N10T bylo zjištěno, že únavová životnost nezpevněného materiálu byla při 180 MPa a u materiálu zpevněného vzorek docílil únavové životnosti při 290 MPa. Z výsledků je tedy patrné, že zpevňování pomocí LSP má razantní vliv na vzrůstající únavovou životnost.

9.3 Závěr z měření

Měřením únavové životnosti na materiálech 14CH17N2 a 08CH18N10T byl prokázán vliv zpevnění pomocí LSP na nárůst napětí na mezi únavy. Nejlepší zlepšení vykazoval materiál 08CHN10T, kdy hodnota napětí na mezi únavové životnosti byla o 110 MPa vyšší ve prospěch vzorků, které byly zpevněny.

Měření únavové životnosti materiálu T552 nebylo prováděno z důvodu časového vytížení stroje v laboratoři CVŘ. Toto měření bude prováděno v následujícím výzkumu.

10 Měření zbytkového napětí

Měření zbytkového napětí bylo prováděno pomocí metody XRD. Princip této metody byl popsán v kapitole 4.1.1.4. Měření bylo provedeno na vzorcích totožných se vzorky pro měření statické zkoušky v tahu. Na každém vzorku probíhaly dvě měření, první měření probíhalo v oblasti, na kterou nebylo aplikováno zpevnění pomocí LSP a druhé měření probíhalo v oblasti, která byla zpevněna. Vzorek s označenými oblastmi je znázorněn na obr. 52.

Obr. 52 - Vzorek pro měření zbytkového napětí s označenými místy měření.

Při zkušebním měření vzorku A v místě bez LSP byly zjištěny příliš vysoké záporné hodnoty, tyto hodnoty se vyskytovaly pouze v tenké vrstvičce a byly způsobeny broušením při přípravě vzorků. Aby přípravné operace neovlivnily výsledné hodnoty došlo k odleptání vrstvičky o tloušť ce 10 µm na všech vzorcích. Tato operace neovlivnila další průběh měření a výsledky lze považovat za validní.

Měření zbytkového napětí u zpevněných vzorků probíhalo po obou stranách vzorku, neboť aplikace LSP byla prováděna z každé strany postupně, tedy nejdříve byla zpevňována jedna strana a následně se proces zpevňování opakoval na straně druhé, a proto došlo k jejímu prohnutí do konvexního a konkávního tvaru. Měření byla označena jako konvexní a konkávní. K eliminaci tohoto jevu by bylo nutné provádět zpevňování na obou stranách současně. U vzorku bez LSP bylo měření provedeno pouze z jedné strany.

Následně bylo měření zbytkového napětí rozděleno dle směru, na měření zbytkového napětí ve směru LSP označeno jako směr X a měření kolmo ke směru provádění LSP označeno jako směr Y. Schéma směr měření zbytkového napětí je patrné z obr. 52.

Hodnoty zbytkového napětí pro vzorky, u kterých bylo prováděno zpevňování jsou v záporných hodnotách, z důvodu působení tlakového napětí, které bylo vneseno do materiálu během LSP. Toto se obecně u metod zpevňování kovových materiálů očekává.

V dalším kroku měření zbytkového napětí mělo být provedeno měření hloubkového profilu pomocí odvrtávací metody, bohužel při pokusech provést toto měření bylo zjištěno, že vzorky, které byly vybrány pro zkoumání zbytkového napětí neumožňovaly díky svým malým rozměrům samotné provedení této zkoušky.

Západočeská univerzita v Plzni. Fakulta strojní.
Katedra materiálu a strojírenská metalurgie

Samotné měření zbytkového napětí pomocí metody XRD neprobíhalo v CVŘ ale bylo provedeno v centru HiLASE v Dolních Břežanech a řídilo se nastavením metody, které je zobrazeno v tab.15.

Materiál RTG zářiče	Urychlující napětí	Kolimátor	Skenovací rozsah	Čas expozice
Cr	40 kV	2 mm	119° - 134,4°	30 s

Tab.15 - Parametr	y metody měřei	ní zbytkového	napětí pomocí XRD.
-------------------	----------------	---------------	--------------------

10.1 Výsledky materiálu 14CH17N2

Výsledné hodnoty měření zbytkového napětí pomocí metody XRD u materiálu 14CH17N2 pro vzorek bez LSP jsou znázorněny v tab. 16 a pro vzorek s LSP v tab. 17.

Hodnoty zbytkového napětí materiálu 14CH17N2 bez LSP									
S	směr X	směr Y							
hodnota [MPa]	Směrodatná odchylka – σ	hodnota [MPa]	Směrodatná odchylka – σ						
125	9,2	168	8,9						

Tab.16 - Výsledky zbytkového napětí vzorků z materiálu 14CH17N2 – b	ez LSP.

hodnoty zbytkového napětí materiálu 14CH17N2 s LSP													
	konv	vexní											
S	směr X směr Y												
hodnota [MPa]	hodnota [MPa] Směrodatná odchylka – σ hodnota [MPa] Směrodatná odchylka – σ												
-168	8 7,3 -134 7,9												
	konk	távní											
S	oměr X	S	měr Y										
hodnota [MPa]	hodnota [MPa] Směrodatná odchylka – σ hodnota [MPa] Směrodatná odchylka – σ												
-445	18,9	-439	17,5										

Tab.17 - Výsledky zbytkového napětí vzorků z materiálu 14CH17N2 – s LSP.

Z výsledků měření zbytkového napětí pro materiál 14CH17N2 je patrný efekt zpevňování, který je doprovázen tlakovým napětím ve vzorcích. Hodnoty zbytkového napětí jsou větší po zpevňování než před provedením metody zpevňování. Dále je z výše uvedených tabulek patrný rozdíl v hodnotách zbytkového napětí pro konvexní a konkávní stranu, kdy se na konkávní straně vyskytovalo napětí znatelně vyšší a dosahovalo 445 MPa. Dále jsou v tabulce zaznamenány směrodatné odchylky měření.

10.2 Výsledky materiálu 08CH18N10T

Výsledné hodnoty měření zbytkového napětí pomocí metody XRD u materiálu 08CH18N10T pro vzorek bez LSP jsou znázorněny v tab. 18 a pro vzorek s LSP v tab. 19.

Hodn	Hodnoty zbytkového napětí materiálu 08CH18N10T bez LSP											
S	směr X	S	měr Y									
hodnota [MPa]	Směrodatná odchylka – σ	hodnota [MPa]	Směrodatná odchylka – σ									
18	23,9	101	25,9									

Tab.18 - Výsledky zbytkového napětí vzorků z materiálu 08CH18N10T – bez LSP.

hodnoty zbytkového napětí materiálu 08CH18N10T s LSP													
	konvexní												
S	směr X směr Y												
hodnota [MPa]	hodnota [MPa]Směrodatná odchylka – σ hodnota [MPa]Směrodatná odchylka – σ												
-62	29,7	-97	32,1										
	konk	távní											
S	směr X	S	měr Y										
hodnota [MPa] Směrodatná odchylka – σ hodnota [MPa] Směrodatná odchylka – σ													
-230	43,5	-180	26,5										

Tab.19 - Výsledky zbytkového napětí vzorků z materiálu 08CH18N10T – s LSP.

Z výsledků měření zbytkového napětí pro materiál 08CH18N10T je taktéž patrný efekt zpevňování, který je doprovázen tlakovým napětím ve vzorcích. Hodnoty zbytkového napětí jsou větší po zpevňování než před provedením metody. Dále je z výše uvedených tabulek patrný rozdíl v hodnotách zbytkového napětí pro konvexní a konkávní stranu, kdy se na konkávní straně vyskytovalo napětí znatelně vyšší a dosahovalo 230 MPa. Dále jsou v tabulce zaznamenány směrodatné odchylky měření.

10.3 Výsledky materiálu T552

Výsledné hodnoty měření zbytkového napětí pomocí XRD u materiálu T552 pro vzorek bez LSP jsou znázorněny v tab. 20 a pro vzorek s LSP v tab.21.

Hodnoty zbytkového napětí materiálu T552 bez LSP											
	směr X	S	měr Y								
hodnota [MPa]	Směrodatná odchylka – σ	hodnota [MPa]	Směrodatná odchylka – σ								
228	21	313	41,9								

Hodnoty zbytkového napětí materiálu T552 s LSP													
	konv	rexní											
S	směr X směr Y												
hodnota [MPa]	Směrodatná odchylka – σ	hodnota [MPa]	Směrodatná odchylka – σ										
-317	38,4	-465	23										
	konk	ávní											
S	směr X	S	směr Y										
hodnota [MPa]	hodnota [MPa] Směrodatná odchylka – σ hodnota [MPa] Směrodatná odchylka – σ												
-545	18,1	-590	29,1										

Tab.20 - Výsledky zbytkového napětí vzorků z materiálu T552 – bez LSP.

Tab.21 - Výsledky zbytkového napětí vzorků z materiálu T552 – s LSP.

Z výsledků měření zbytkového napětí pro materiál T552 je taktéž patrný efekt zpevňování, který je doprovázen tlakovým napětím ve vzorcích. Hodnoty zbytkového napětí jsou větší po zpevňování než před provedením metody. Dále je z výše uvedených tabulek patrný rozdíl v hodnotách zbytkového napětí pro konvexní a konkávní stranu. Kdy se na konkávní straně vyskytovalo napětí znatelně vyšší a dosahovalo 545 MPa. Dále jsou v tabulce zaznamenány směrodatné odchylky měření.

10.4 Závěr z měření

Měření zbytkového napětí u všech měřených materiálů prokázalo vliv zpevňování, neboť se ve všech vzorcích, na kterých bylo prováděno zpevňování pomocí LSP vyskytovalo tlakové napětí, které už z principů zpevňování bylo očekáváno. Největší nárůst zbytkového tlakového napětí nastal u materiálu T552. Další poznatek z měření zbytkového napětí byl v samotné metodice aplikace LSP a jak již bylo popsáno v úvodu této kapitoly, aplikace LSP neprobíhala na obou stranách současně. Tato aplikace není vhodná z důvodu deformace součásti a rozdílných výsledcích zbytkového napětí na straně konkávní a konvexní, pro příklad tento rozdíl u materiálu T552 ve směru měření X činil 228 MPa. Tato metoda aplikace není pro průmyslovou praxi vhodná, neboť vysoké rozdíly ve zbytkovém napětí mohou způsobovat nežádoucí poruchy zpevňované součásti

11 Měření mikrotvrdosti

Měření mikrotvrdosti slouží jako doplňkové měření k měření zbytkového napětí a spolu tak utvoří celkový obraz o hloubce dosahu zbytkového napětí a tím závislé hloubce zpevnění při aplikacích LSP.

Mikrotvrdost byla měřena na totožných vzorcích na kterých byla prováděna měření zbytkového napětí. Z každého vzorku byla odebrána oblast bez LSP a oblast s aplikací LSP dle rozřezového schématu na obr. 53. V rozřezovém schématu jsou znázorněny dvě místa řezu, místo zpevněné a místo nezpevněné. Následné měření probíhalo příčně k řezu a následně byl sestaven graf závislosti hodnot mikrotvrdosti na vzdálenosti od povrchu.

Metoda měření byla zvolena dle Vickerse, konkrétně HV0,1. Na každém vzorku byly vytvořeny 3 řady po 15 ti měřeních, do celkové hloubky 1,5mm. Tato hloubka byla zvolena s ohledem na velikost vzorku, kdy tloušťka vzorku činní 2 mm. Měření by tak mělo věrohodně reflektovat změnu hodnot mikrotvrdosti až do jádra vzorku s určitým přesahem. První vtisk byl vytvořen 50 µm od povrchu a každý další v rozsahu přibližně 100 µm, tyto hodnoty by měli být dostačující k vytvoření reprezentativní křivky mikrotvrdosti a nemělo by docházet k ovlivnění sousedních vtisků.

V následujícím kroku byla stanovena směrodatná odchylka měření σ pro každý měřený bod.

Do grafů jsou vyneseny zprůměrované hodnoty ze tří řad. Dále jsou v grafu znázorněny dvě úsečky. Úsečka, která reprezentuje střed součásti a úsečka, která reprezentuje maximální hloubku, ve které bylo pozorováno zpevnění materiálu.

Obr.53 - Rozřezové schéma vzorků pro měření mikrotvrdosti.

11.1 Výsledky materiálu 14CH17N2

	Mikrotvrdost HV 0,1 oceli 14CH17N2 – bez LSP – vzorek A6															
vzdálen povrchu	ost od 1 [µm]	50	150	250	350	450	550	650	750	850	950	1050	1150	1250	1350	1450
	1	294	291	296	286	280	297	283	290	287	298	300	298	285	284	286
řada	2	289	286	282	301	288	278	296	297	324	297	286	301	297	281	293
	3	306	298	302	296	304	301	303	297	294	301	282	300	295	291	304
prům hodn	ěrná lota	296	292	293	294	291	292	294	295	302	299	289	300	292	285	294
směroc odchyll	datná ka - σ	7,1	4,9	8,4	6,2	10	10	8,3	3,3	16	1,7	7,7	1,3	5,3	4,2	7,41

Výsledky Měření pro vzorek z materiálu 14CH17N2 bez LSP s označením A6 jsou patrné v tab. 22.

Tab. 22 - Hodnoty měření mikrotvrdosti pro materiál 14CH17N2 – vzorek bez LSP.

Výsledky měření pro vzorek z materiálu 14CH17N2 s LSP s označením A6L jsou patrné v tab. 23.

	Mikrotvrdost HV0,1 oceli 14CH17N2 – LSP – vzorek A6L															
vzdálen povrchu	ost od ı [µm]	50	150	250	350	450	550	650	750	850	950	1050	1150	1250	1350	1450
	1	314	316	327	311	331	299	288	277	307	301	295	298	308	306	311
řada	2	319	307	312	306	314	310	281	285	292	259	297	293	298	300	297
	3	325	315	307	307	305	302	302	298	298	298	288	310	297	303	285
průmě hond	ěrná ota	319	313	315	308	317	304	290	287	299	286	293	300	301	303	298
směroč odchyll	latná κa - σ	4,5	4	8,5	2,2	11	4,6	8,7	8,7	6,2	19	3,9	7,13	5	2,6	10,6

Tab. 23 - Hodnoty měření mikrotvrdosti pro materiál 14CH17N2 – vzorek s LSP.

Závislost mikrotvrdosti na vzdálenosti od povrchu je zaznamenána v grafu na obr. 54. Dále jsou v tomto grafu patrné rozdíly mezi hodnotami mikrotvrdosti vzorků bez LSP a s LSP a maximální hloubka zpevnění.

Obr. 54 - Závislost mikrotvrdosti na vzdálenosti od povrchu pro materiál 14CH17N2.

Z grafu měření mikrotvrdosti pro materiál 14CH17N2 na obr. 54 je patrné že došlo k rozdílu hodnot tvrdosti mezi zpevněnými a nezpevněnými vzorky. Dále lze z grafu zjistit hloubku ve která ještě došlo ke zpevnění materiálu. U materiálu typu 14CH17N2 tato hloubka činila přibližně 625 μm, jinými slovy lze konstatovat, že zpevňování materiálu 14CH17N2 je efektivní do hloubky 625 μm.

11.2 Výsledky materiálu 08CH18N10T

Výsledky Měření pro vzorek z materiálu 08CH18N10T bez LSP s označením B6 jsou patrné v tab. 24.

	Mikrotvrdost HV 0,1 oceli 08CH18N10T – bez LSP – vzorek B6															
vzdálen povrchu	ost od 1 [µm]	50	150	250	350	450	550	650	750	850	950	1050	1150	1250	1350	1450
	1	245	212	200	210	208	204	190	194	191	182	188	191	210	192	195
řada	2	226	200	185	187	181	174	188	199	194	192	209	180	199	187	209
	3	256	214	206	194	204	196	172	197	200	178	179	160	173	165	175
průmo hodn	ěrná lota	242	209	197	197	198	191	183	197	195	184	192	177	194	181	193
směroc odchyll	datná ka - σ	12	6,2	8,8	9,6	12	13	8,1	2,1	3,7	5,9	12,6	12,8	15,5	11,7	14

Tab. 24 - Hodnoty měření mikrotvrdosti pro materiál 08CH18N10T – vzorek bez LSP.

Výsledky Měření pro vzorek z materiálu 08CH18N10T s LSP s označením B6 jsou patrné v tab. 25 na následující straně.

	Mikrotvrdost HV0,1 oceli 08CH18N10T – LSP – vzorek B6L															
vzdálen povrchu	ost od 1 [µm]	50	150	250	350	450	550	650	750	850	950	1050	1150	1250	1350	1450
	1	281	280	272	240	245	259	224	232	216	241	233	229	238	239	258
řada	2	298	254	260	259	231	231	215	222	209	227	219	215	244	223	245
	3	268	264	276	243	248	224	222	222	219	238	235	232	226	237	237
průmo hond	ěrná lota	282	266	269	247	241	238	220	225	215	235	229	225	236	233	247
směro odchyll	datná ka - σ	12	11	6,8	8,3	7,4	15	3,9	4,7	4,2	6	7,1	7,4	7,5	7,1	8,7

Tab. 25 - Hodnoty měření mikrotvrdosti pro materiál 08CH18N10T – vzorek s LSP.

Závislost mikrotvrdosti na vzdálenosti od povrchu je zaznamenána v grafu na následující straně, na obr. 55. Dále jsou v tomto grafu patrné rozdíly mezi hodnotami mikrotvrdosti vzorků bez LSP a s LSP.

Obr. 55 - Závislost mikrotvrdosti na vzdálenosti od povrchu pro materiál 08CH18N10T.

Z grafu měření mikrotvrdosti pro materiál 08CH18N10T je patrné že LSP má vliv na zvýšení hodnot tvrdosti. Dále lze z grafu zjistit hloubku ve která ještě došlo ke zpevnění materiálu. U materiálu typu 08CH18N10T došlo ke zpevnění po celém průřezu vzorku, lze tedy konstatovat, že zpevňování tohoto typu materiálu pro průřez 2 mm je natolik efektivní, že dojde ke zpevnění skrze celou šířku vzorku.

11.3 Výsledky materiálu T552

	Mikrotvrdost HV 0,1 oceliT552 – bez LSP – vzorek C6															
vzdáler povrch	nost od u [μm]	50	150	250	350	450	550	650	750	850	950	1050	1150	1250	1350	1450
	1	365	358	359	356	381	373	402	354	336	337	357	348	401	367	365
řada	2	349	345	356	345	341	346	349	356	341	349	348	352	337	376	361
	3	346	342	354	360	352	362	356	359	360	360	367	360	345	357	368
prům hodr	ěrná nota	353	348	356	354	358	360	369	356	346	349	357	353	361	367	365
směro odchyl	datná ka - σ	8,3	6,9	2,1	6,3	17	11	24	2,1	10	9,4	7,8	5	28,5	7,8	2,9

Výsledky Měření pro vzorek z materiálu T552 bez LSP s označením C6 jsou patrné v tab. 26.

Tab. 26 - Hodnoty měření mikrotvrdosti pro materiál T552 – vzorek bez LSP.

Výsledky Měření pro vzorek z materiálu T552 s LSP s označením C6 jsou patrné v tab. 27.

	Mikrotvrdost HV0,1 oceli T552 – LSP – vzorek C6L															
vzdálen povrchu	lost od ι [μm]	50	150	250	350	450	550	650	750	850	950	1050	1150	1250	1350	1450
	1	402	407	401	377	396	394	374	377	374	383	394	394	383	377	376
řada	2	366	371	371	367	363	370	370	373	376	359	360	369	352	349	342
	3	377	373	361	376	365	376	352	346	357	366	376	379	371	357	349
průmo hond	ěrná lota	382	384	378	373	375	380	365	365	369	369	377	381	369	361	356
směroc odchvll	datná ka - σ	15	17	17	4,5	15	10	9,6	14	8,5	10	13,9	10,3	12,8	11,8	14,7

Tab. 27 - Hodnoty měření mikrotvrdosti pro materiál T552 – vzorek s LSP.

Závislost mikrotvrdosti na vzdálenosti od povrchu je zaznamenána v grafu na následující straně, na obr. 56. Dále jsou v tomto grafu patrné rozdíly mezi hodnotami mikrotvrdosti vzorků bez LSP a s LSP.

Obr. 56 - závislost mikrotvrdosti na vzdálenosti od povrchu pro materiál T552.

Z grafu měření mikrotvrdosti pro materiál 08CH18N10T je patrné že LSP má opět vliv na zvýšení hodnot mikrotvrdosti. Dále lze z grafu zjistit hloubku zpevnění materiálu, která činí přibližně 650 µm. Avšak jednoznačné určení hloubku pro tuto konkrétní tavbu je značně problematické, neboť se jedná o martenzitickou ocel se značným obsahem vměstků ve své struktuře. Tyto vměstky mají vyšší tvrdost než základní matrice a při měření mikrotvrdosti mohlo dojít k indentaci právě těchto vměstků. Toto je patrné v grafu právě v hloubce 650 µm a 1100 µm, kdy došlo ke znatelnému nárůstu hodnot mikrotvrdosti. Dále je z grafu patrné, že při zpevnění pomocí LSP dochází k eliminaci těchto skokových změn mikrotvrdosti.

11.4 Závěr z měření

Měření mikrotvrdosti materiálů 14CH17N2, 08CH18N10T a T552 prokázalo nárůst mikrotvrdosti zpevněného materiálu oproti nezpevněnému materiálu. Největší nárůst hodnot nastal u materiálu 08CHN10T. Tento materiál taktéž vykazoval zpevnění v celém průřezu při použití vzorku o tloušť ce 2 mm, a proto na závěrech tohoto měření lze konstatovat, že použití materiálu 08CH18N10T pro úpravu Laser Shock Peeningem v jaderných aplikacích je velmi efektivní a nejlepší volbou z testovaných materiálů z hlediska aspektu tvrdosti materiálu.

12 Mikrostruktura

Mikrostruktura byla pozorována za účelem zjištění vlivů zpevňování pomocí LSP na velikost zrna základní matrice. Pro pozorování byl vytvořen příčný výbrus ze vzorků pro měření mikrotvrdosti a měření zbytkového napětí.

12.1 Mikrostruktura oceli 14CH17N2

Z pozorování mikrostruktury oceli 14CH17N2 ve stavu zpevněném (na obr. 58) a nezpevněném (na obr. 57) je patrný rozdíl velikosti původních ve austenitických zrn. Vzorek, který nebyl zpevněn vykazuje větší zrna u povrchu než vzorek zpevněný.

Obr. 57 - mikrostruktura oceli 14CH17N2 bez LSP; 20x zvětšeno.

Obr. 58 - mikrostruktura oceli 14CH17N2 s LSP; 20x zvětšeno.

12.2 Mikrostruktura oceli 08CH18N10T

Obr. 59 - mikrostruktura oceli 08CH18N10T bez LSP; 20x zvětšeno.

Obr. 60 - mikrostruktura oceli 08CH18N10T s LSP; 20x zvětšeno.

Z pozorování mikrostruktury oceli 08CH18N10T je patrný vliv zpevňování pomocí LSP na velikost austenitického zrna. Zpevněný vzorek (znázorněn na obr. 60) vykazoval jemnější zrno než vzorek nezpevněný (na obr. 59).

12.3 Mikrostruktura oceli T552

U pozorování mikrostruktury materiálu T552 jsou na první pohled zrna hůře rozeznatelné, avšak po detailnějším zkoumání jsou lépe patrná. Vzorek na který bylo aplikováno zpevnění pomocí LSP (obr.62) vykazuje jemnější zrno, než vzorek nezpevněný (obr. 61).

Obr. 61 - mikrostruktura oceli T552 bez LSP; 20x zvětšeno.

Obr. 62 - mikrostruktura oceli T552 s LSP; 20x zvětšeno.

12.4 Závěr z měření

Z pozorování mikrostruktury ocelí 14CH17N2, 08CH18N10T a T552 byl zjištěn vliv LSP na velikost zrna, u zpevněných vzorků se vyskytovaly zrna o menších velikostech. Lze vyvodit závěr, že zpevňování pomocí LSP má vliv na velikost zrna, jak bylo předpokládáno v kapitole 2.

13 Diskuse výsledků

	Výsled	ky tahové zk	oušky		
označení vzorku	Rp0,2 [MPa]	R _m [MPa]	A15 [%]	Z [%]	
A1	715	861	19	42	
A2	707	864	20	34	
A3	hodnoty ne	eměřitelné – špa	tně vyrobený	vzorek	1401117113
Směrodatná odchylka – σ	3,6	1,2	0,6	4,3	14CH1/N2
A4	677	870	17	38	
A5	812	868	18	39	
Směrodatná odchylka – σ	67,4	0,9	0,5	0,4	
B1	227	564	60	56	
B2	287	551	63	57	
B3	267	557	57	55	
Směrodatná odchylka – σ	24,9	5,2	2,1	0,8	08CH18N10T
B4	492	644	45	42	
B5	470	621	46	47	
Směrodatná odchylka – σ	11,2	11,5	0,9	2,6	
C1	910	1022	16	37	
C2	877	1016	16	37	
C3	893	1008	17	38	
Směrodatná odchylka – σ	13,6	5,4	0,6	0,7	T552
C4	847,21	1035,98	12,7	36,33	
C5	847,38	1052,44	12,46	31,69	
Směrodatná odchylka – σ	0,1	8,2	0,1	2,3	

Tab.28 - Přehledová tabulka výsledků tahové zkoušky všech materiálů.

Z přehledové tab. 28 jsou patrné rozdíly v hodnotách meze pevnosti, meze kluzu, kontrakce a tažnosti vzorků zpevněných a nezpevněných. Hodnoty tažnosti a kontrakce jsou po zpevnění nižší než před aplikací LSP. Tabulka dále obsahuje směrodatné odchylky pro každá materiál a stav.

Tahový diagram

Obr. 63 - Přehledový tahový diagram vybraných vzorků.

Do přehledového grafu tahové zkoušky byly vybrány vždy dva vzorky od každého materiálu, jeden ve stavu nezpevněném a druhý ve zpevněném stavu. Plná křivka znázorňuje vždy tahový diagram vzorku, který nebyl zpevněn a čárkovaná křivka vzorku, který byl zpevněn. Z grafu jsou patrné rozdíly v hodnotách mechanických vlastností vzorků bez zpevnění a se zpevněním. Dále je patrný rozdíl v hodnotách mechanických vlastností zvolených materiálů.

Při proměření vzorků před statickou zkouškou v tahu bylo zjištěno, že vyrobené vzorky, které byly dodány externím výzkumným ústavem nebyly vyrobeny v požadovaných geometrických a rozměrových tolerancích. Tyto nedostatky ovlivnily průběh měření zejména v počáteční fázi. Při zatěžování vzorků docházelo nejprve k jejich narovnání. Nutno podotknout, že na výsledky zkoušky tyto chyby neměly znatelný dopad a lze konstatovat, že měření poskytlo důvěryhodné výsledky.

Obr. 64 - Souhrnný graf výsledků měření únavové životnosti měřených materiálů.

V přehledovém grafu na obr. 64 jsou znázorněny napětí a počet cyklů daného materiálu, které byly změřeny při daném napětí, než došlo k lomu. Následně jsou v grafu zvýrazněny únavové životnosti daných materiálů a napětí, při kterém byla únavová životnost 10⁷ cyklů změřena. Z těchto hodnot je patrný rozdíl zpevněného a nezpevněného stavu. V grafu nejsou zobrazeny hodnoty pro materiál T552, jak již bylo zmíněno v závěru z měření, z časového vytížení stroje nebylo toto měření prováděno.

Výsledky měření zbytkového napětí [MPa]									
Zbytkové napětí [MPa]									
	14CH17N2			08CH18N10T			T552		
	bez	s LSP		bez s LSP		bez s LSP			
	LSP	konvexní	konkávní	LSP	konvexní	konkávní	LSP	konvexní	konkávní
směr x	125	-168	-445	18	-62	-230	228	-317	-465
směr y	168	-134	-439	101	-97	-180	313	-545	-590
Směrodatná odchylka směru X – _{Gx}	9,2	7,3	78,9	23,9	29,7	43,5	21	38,4	18,1
Směrodatná odchylka směru Y– σ _y	8,9	7,9	17,5	25,9	32,1	26,5	41,9	23	29,1

Katona matematu a suojnenska metaturgie

Tab.29 - Přehledová tabulka výsledků měření zbytkového napětí pro všechny materiály.

V tab.29 jsou zapsány hodnoty zbytkového napětí, která byly zjištěny ve všech měřených směrech. Z těchto hodnot je patrný výskyt tlakového napětí ve vzorcích po zpevnění. Dále je z hodnot patrné, že strana, které byla zpevňována jako druhá (konkávní) vykazuje větší hodnoty tlakového napětí, než strana zpevňována jako první (konvexní). Tabulka dále také zobrazuje směrodatné odchylky.

Poznatkem z měření zbytkového napětí byla samotná metodika aplikace LSP, která neprobíhala současně na obou stranách vzorku. Nejprve docházelo ke zpevnění jedné strany a následně ke zpevnění strany druhé. Z tohoto důvodu docházelo k deformacím součásti a k rozdílným hodnotám tlakového napětí na straně konkávní a konvexní, pro příklad tento rozdíl u materiálu T552 činil 228 MPa. Tato metoda aplikace není pro průmyslovou praxi vhodná, neboť vysoké rozdíly ve zbytkovém napětí mohou způsobovat nežádoucí poruchy při provozování dané součásti.

Jako další metoda zjišťování zbytkového napětí by následovalo zkoumání hloubkového profilu pomocí odvrtávací metody. Jak již bylo zmíněno v úvodu do kapitoly 10, toto měření nemohlo být provedeno díky malým rozměrům vzorku. Odvrtávací metoda by mohla být nahrazena postupným odleptáváním povrchu, avšak z časových důvodů ve výzkumném ústavu HiLASE, kde bylo měření pomocí XRD prováděno, nebyla metoda odleptávání provedena.

Obr. 65 - Přehledový graf výsledků měření mikrotvrdosti pro všechny materiály.

Graf na obr. 65 ukazuje výsledky měření mikrotvrdosti pro všechny materiály a následně ukazuje závislost tvrdosti na vzdálenosti od povrchu. Dále jsou v grafu znázorněny směrodatné odchylky pro každý měřený bod, pomocí níž je lépe patrný rozptyl měření. Čárkovanou čárou jsou v grafu zobrazeny výsledky vzorků, které byly zpevněny a plnou čárou jsou zobrazeny výsledky pro nezpevněné vzorky.

Lze pozorovat rozdílné hodnoty tvrdosti zpevněných a nezpevněných vzorků. Z výsledků je patrný určitý nárůst tvrdosti po provedení zpevnění. U materiálu 08CH18N10T je tento nárůst pozorovatelný v celé tloušť ce vzorku, která byla 2 mm.

14 Závěr

Cílem experimentu této práce bylo vyhodnotit vlivy zpevňování kovových materiálů pomocí metody Laser Shock Peening a následný rozbor účinků na jednotlivé charakteristické mechanické vlastnosti dané oceli, jako jsou pevnost v tahu, únavová životnost a mikrotvrdost. Další zkoumaným aspektem byla hloubka dosahu zbytkového napětí, tedy hloubka, do které je Laser Shock Peening efektivní pro daný materiál.

Pro experiment byly vybrány tři materiály. Výběr materiálů byl zaměřen na možné použití v jaderném průmvslu a byly zvoleny oceli 14CH17N2, 08CH18N10T a T552. Ocel T552 je charakterizována především svým využitím jakožto materiál pro lopatky turbín konvenčních spalovacích elektráren a z tohoto důvodu byla do experimentu vybrána jako možný adept na uplatnění v jaderném průmyslu.

Z tahové zkoušky byl patrný nárůst meze pevnosti a meze tažnosti u vzorků, u kterých došlo ke zpevnění. U materiálu 08CH18N10T byl nejvíce patrný nárůst hodnot ze všech tří zkoumaných materiálů. U materiálu T552 došlo k nestandartnímu chování, kdy došlo k poklesu napětí na mezi kluzu, ale k nárůstu hodnot napětí na mezi pevnosti. Tento efekt mohl být způsoben relaxací napětí pod mezí kluzu a následným zpevnění, které zapříčinilo nárůst hodnot na mezi pevnosti. Toto tvrzení není jednoznačné a nemusí být stoprocentně správné. Pro přesné zjištění chování materiálu T552 při zkoušce tahem a následný vliv zpevňování na mechanické vlastnosti zjistitelné z tahové zkoušky bude potřeba provést opakovanou zkoušku na nové sadě vzorků, v širším počtu a lepší kvalitě.

Zkoumání lomových ploch bylo provedeno na vzorcích z tahové zkoušky a sloužilo jako doplněk k této zkoušce. Z pozorování lomových ploch byly pozorovány rozdíly u materiálu 08CH18N10T. U nezpevněného vzorku lze rozpoznat číškový lom a u zpevněného vzorku byl pozorován lom smykový, který prochází skrz vzorek pod úhlem přibližně 45°. Lom smykový se vyskytuje nejčastěji u austentických ocelí a ocelí s vyšší pevností. U materiálu T552 a 14CH7N2 nebyl pozorován rozdíl v lomových plochách před zpevněním a po zpevnění

Další zkouškou bylo měření únavové životnosti, které se v tomto případě provádělo pouze na vzorcích z ocelí 14CH17N2 a 08CH18N10T. Zkouška byla prováděna dle metodiky tříbodového ohybu. Z hodnot zjištěných z měření únavové životnosti bylo patrné, že zpevněné vzorky vykazovali vyšší napětí na mezi únavové životnosti než vzorky nezpevněné. I zde materiál 08CH18N10T vykazoval nejlepší zvýšení hodnot, kdy únavová životnost zpevněných vzorků byla zjištěna při napětí 290 MPa a únavová životnost vzorků nezpevněných při 180 MPa

Měření zbytkového napětí u všech měřených materiálů prokázalo vliv zpevňování, neboť se ve všech vzorcích, na kterých bylo prováděno LSP, vyskytovalo tlakové napětí, které už z principů zpevňování bylo očekáváno. Největší nárůst residuálního tlakového napětí nastal u materiálu T552.

Měření mikrotvrdosti u zkoumaných materiálů prokázalo nárůst hodnot tvrdosti zpevněného materiálu oproti nezpevněnému materiálu. Největší nárůst hodnot nastal u materiálu 08CHN10T. Tento materiál taktéž vykazoval zpevnění skrze celou šířku průřezu při použití vzorku o tloušťce 2 mm a proto na závěrech tohoto měření lze konstatovat, že použití materiálu 08CH18N10T.
Zkoumání mikrostruktury prokázalo správné předpoklady, které byly zjištěny z provádění rešerše této práce. Vzorky, které byly zpevněny pomocí LSP vykazovaly jemnější zrna než vzorky, které nebyly zpevněny. Nutno podotknout, že pozorování mikrostruktury u oceli T552 bylo složitější, neboť správné pozorování velikosti zrna je zde složitější a na první pohled není velikost zrna patrná. Správné určení velikosti zrna je ovlivněno především subjektivním pohledem a provedeným leptáním.

Ze závěrů měření obsažených v této práci lze konstatovat její naplnění. Dále lze určit, že zpevňování metodou Laser Shock Peening prokázala zvýšené hodnot mechanických vlastností na zpevněných vzorcích. Materiál 08CH18N10T ve srovnání s materiály 14CH17N2 a T552 lze považovat za nejvhodnější typ pro použití zpevňování metodou Laser Shock Peening za účelem docílení lepších mechanických vlastností u součástí aplikovaných v jaderném průmyslu.

Zdroje

[1] Abdullahi K. Gujba 1 and Mamoun Medraj - Laser Peening Process and Its Impact on Materials Properties in Comparison with Shot Peening and Ultrasonic Impact Peening

[2] Clauer A.H, Gregory J.K, Rack H.j, and EYlon D.(eds) LaserShock peening for fatigue resistence. Proceeding of surface performance of titanium, TMS, Warrendale, PA. Metal Society of AIME, 217-30

[3] Mohammad Ebrahimi & Saeid Amini & Seyed Mohammad Mahdavi - The investigation of laser shock peening effects on corrosion and hardness properties of ANSI 316L stainless steel

[4] PÍŠKA, Miroslav. Speciální technologie obrábění. Vyd. 1. Brno: Akademické nakladatelství CERM, 2009, 247 s. ISBN 978-80-214-4025-8

[5] Materials Reliability Program: Technical Basis for Primary Water Stress Corrosion Cracking Mitigation by Surface Stress Improvement (MRP-267, Revision 2), EPRI Project, July 2016

[6] Berg-Pollack F.-J. Voellmecke, C.M. Sonsino - Fatigue strength improvement by ultrasonic impact treatment of highlystressed spokes of cast aluminium wheels – international journal of fatigue - 2010

[7] Massoud Malaki, Hongtao Ding – A review of ultrasonic peening treatment – Material and design; 2015

[8] Dostupné z: https://astanzalaser.com/q-switched-lasers dne 28.11.2019

[9] Chang Ye, Sergey Suslov, Dong Lin – Mechanical properties of copper subjected to cryogenic lasershock peening – Journal of applied physics 110, 2011

[10] Josef Zrník, Libor Kraus, Tasilo Prnka, Karel Šperlink – Česká společnost pro nové materiály a technologie Oborová kontaktní organizace pro materiály, technologie a výrobní procesy COMTES FHT, s.r.o. – Příprava ultrajemnozrnných a nanokrystalických kovových materiálů extrémní plastickou deformací a jejich vlastnosti

[11] E. J. Lavernia. Material Science and Materials Engineering: A - Structural Materials: Properties, Microstructure and Processing

[12] K. Nakashima, M. Suzuki, Y. Futamura – Limit of Dislocation Density and Dislocation Strengthening in Iron – Materials Science Forum Vols. 503-504; Trans Tech Publications, Switzerland; 2006

[13] R. Fabbro, P. Peyre, L. Berthe - Physics and applications of laser-shock processing – Journal of laser aplication 10 (1998)

[14] Jaroslav VÁCLAVÍK, Zbvněk BUNDA, Petr BOHDAN, Otakar WEINBERG - Czech Society for Nondestructive Testing - APLIKACE VYBRANÝCH METOD PRO MĚŘENÍ ZBYTKOVÉHO NAPĚTÍ

[15] Journal of Stress Analysis Vol. 3, No. 2, Autumn - Winter 2018-19 - Presentation of Calibration Coefficient to Measure Non-Uniform Residual Stresses by the Integral Ring-core Method

[16] Nikolaj Ganev, Ivo Kraus - Materials Structure, vol. 9, number 2 (2002) - X-ray diffraction measurement of residual stresses

[17] James, M., Lu, J., Roy, G.: Handbook of measurement of residual stresses. SEM, Fairmont Press, INC., 1996, ISBN 0-88173-229-X.

[18] Skálová J. Kovařík R. Benedikt V. - Základní zkoušky kovových materiálů, FST ZČU 2010, ISBN 978-80-7043417-8

[19] Dostupné z http://www.kmp.tul.cz/system/files/duz 2017 2 ru.pdf dne 10.10.2019

[20] Pluhař J. Korita J - Strojírenské materiály, SNTL/ALFA, Praha 1982 – 3 vydání

[21] Reference Module in Materials Science and Materials Engineering Comprehensive Materials Processing Volume 10, 2014, Pages 303-344

[22] Dostupné z: https://csnonline.agentura-cas.cz/ dne 09.03.2020

[23] Dostupné z: https://www.bohler.cz/cs/products/t552/; dne 09.03.2020

[24] BREIDENSTEIN, a DENKENA. RESIDUAL STRESS DEPTH DISTRIBUTIONS IN UNCOATED, PVD COATED. Institute of Production Engineering and Machine Tools, Leibniz Universität Hannover, Germany: 2008.

[25] Dostupné z https://ttp.zcu.cz/cz/laboratore/zbytkova-napeti/detaily-metody dne 27.3.2020

Seznam příloh

Příloha 1 – materiálové listy zvolených ocelí.

Seite Page 1 /2

BGH Edelstahl Freital GmbH

BGH Edelstahl Freital GmbH Am Stahlwerk 1 01705 Freital Zeugnis-Nr. 296682 Certificate no. Skoda JS A.S. No. de certifica Bescheinigung über Werkstoffprüfung nach DIN EN 10204 Certificate of material tests according to DIN EN 10204 3.1 Certificat des essais des matériaux selon DIN EN 10204 Orlik 226 Die Lieferung entspricht den vereinbarten Lieferbedingungen. Delivery in accordance with the agreed terms of delivery. La livraison correspond aux conditions de livraison convenues. 31606 Plzen Zeichen des Lieferwerkes Stempel des Werkssachverständigen Tschechien Inspector's stamp Trade mark Signe du fournisseur Poincon de l'inspecteur Kunden-Bestell-Nr. 866/BO/09 Customer order no. BGH-Auftrags-Nr. 59058001/109902 BGH BGH works no. BGH référence Q462 Cde, no, du client Erzeugnisform Stab, rund, gedreht Product Round bars, turned Werkstoff / Quality 14Ch17N2 Anforderungen Ae 4114 Dok Rev. 4 05/07 Requirements Verwechslungsprüfung (spectroanalytisch) Besichtigung und Maßnachprüfung Erschmelzung/Nachbehandlung Identification test (spectral-analysis) examination d' identification(analyse spectrale) Meltingprocess/secondary refining Inspection and dimensional control Inspection et contrôle de dimension Mode d'élaboration/traitement ultérieur - VOD E ohne Beanstandung ohne Beanstandung without objection without objection Gewicht Schmelz-Nr. Pos. Anzahi Abmessuna Item Quantit Dimension Weight Heat-No. ka 1 6 2216 334643 130.00 RD Schmelze V С Ρ S Ni Cu Ti M Si Mn Cr Mo Heat % 0,0010 1,57 0,035 0,004 0,045 334643 0,140 0,39 0,40 0,018 16,18 0,18 0,08 Co 0,023 Wärmebehandlungszustand vergütet Wärmebehandlung-Nr./ heat treatment lot-no.: 412/ 4224 Condition of heat treat hardened + tempered Traitment thermique 1000°C Luft/ air + 720°C 6h Luft/ air + 700°C 12h Luft/ air Härte Temp. Rp0,2 Rm A5 Ζ Kerbschlagarbeit Probenform Probe-Nr. Lage Impact value Shape of test piece Hardness Charpy-V °C HB Test-No. °C N/mm² N/mm² 8 L >=490 >=207 Soll/Req. RT >=686 >=15 >=40 >=59 RT <=285 \mathbf{L} >=47 RT >=343 +350 >=441 L 560 776 162FD1 19 128 245-250 L RT 60 126 120 RT 162FD1 RT 123 L 116 96 RT 162FD2 RT 563 774 19 60 Ľ 162FD1 L +350 470 621 17 55 GOST 9454-78 + = KCU Typ 1* = KV Typ 11 GOST 9554-78 US-Prüfung/ us-test DIN EN 10308 03/02 Tab.1 - Typ 1a (vollständig-complete) Tab.2 - Qual.Kl.4: ohne Beanstandung- no objection. Anlagen US-certificate / Protokoll Freital.den Abnahmebeauftragter Place and date Encl. Inspector representative Glühbesch.der Referenzbehandlung Annexe Lieu et date Inspecteur de réception 17-JUL-09 Heat treatment cert. reference Kadner This certificate was generated by data system it must not be signed for validity as well. Ce certificat a été établi sur système informatique et est valable sans signature aussi. Das Zeugnis wurde maschinell erstellt und ist auch ohne Unterschrift gültig

Seite Page 1 /1

Ultraschallprüfung Ultrasonic testing

EN 102043.1

BGH Edelstahl Freital GmbH

Kunden-Bestell-Nr. 866/BO/09 Customer order no. Cde. no. du client	BGH-Auftrags-Nr. 590580-01 Zeugnis-Nr. 296682 BGH works no. BGH référence No. de certificate 296682
Erzeugnisform Product	: Stab, rund, gedreht : Round bars, turned
Werkstoff/Quality	:14Ch17N2 charge: 334643
Abmessung/Dimension	: 130,00 RD
Anzahl/Quantity	: 6 Gewicht /Weight : 2216 kg
Wärmebehandlungszustand	:vergütet Wärmebehandlung-Nr./ heat treatment lot-no.: 412/ 4224
Condition of heat treat	: hardened + tempered
Traitment thermique	:1000°C Luft/ air + 720°C 6h Luft/ air + 700°C 12h Luft/ air
Prüfrichtlinie Specification	
-US: nach KDV Ae 4114 Dok/Rev. 4	
Bearbeitungszustand	: gedreht
Machining condition	turned
Prüfgerät Test equipment	: Krautkrämer USM 3S
Prüfkopf Probe	: MB2S MWB45-2
Kopplungsmittel Coupling medium	: Wasser/Leim
Prüfumfang	: gesamter Umfang - gesamte Länge
Extent of examination	total circumference - total length
Einschallrichtung	: Senkrechteinschallung-gesamte Länge-gesamter Umfang
	Winkeleinschallung 45°-gesamte Länge-
	gesamter Umfang-beide Achsrichtungen
Direction of incidence	perpendicular incidence-total length-total circumference
	oblique incidence 45°-total length-
	total circumference-both axle direction
Registriergrenze Registration level	
Registr./Zulässgr.	: Prüfung und Justierung erfolgten gemäß obiger Spezifikation
Register./acceptance level -	Test and adjustment acc.to a.m.specification. specification
Befund	: keine registrierpflichtigen Anzeigen
Result	no reportable indications
Prüfdatum	: 16.07.2009
examination date	
Froitol don Prüfer	Abrahmeheauffranter
Place and date Defrateur	erator Inspector representative Supervisor Supervisor
Lieu et date Mittag	
17.07.09 Stufe 1 E	N 473 Stufe 3 DIN EN 473
Das Zeugnis wurde maschinell erstellt u	nd ist auch ohne Unterschrift gültig. Ce certificate was generated by data system it must not be signed for validity as well.

Wärmebehandlungsbescheinigung Heat treatment certificate Attestation de traitement thermique

BGH Edelstahl Freital GmbH

Kunden-Bestell-Nr. 866/BO/09 Customer order no. Cde. no. du client	BGH-Auftrags-Nr. BGH works no. BGH référence	Zeugnis-Nr. Certificate no. No. de certificat		
Wärmebehandlungszustand: Condition of heat treatment: État de traitement thermique:	Referenzwärmebehandlung Pr.Nr vergütet/hardened + tempered trempè et revenu	. 162FD Charg	e: 334643	ere 1990 - La 1990 - La 1990 - La
Datum: Date: Date:	09.07.2009			
Ofen-Nr.: Furnace no.: No. du four:	400			2. ⁵ . 6 2
Aufheizzeit: Heating up time: Temps de montée en températur	80 min re:			a a faise a a a a fais
Haltetemperatur: Holding temperature: Température de maintien:	1000 °C			
Haltezeit: Holding time: Temps de maintien	30 min		2	
Abkühlmedium: Quenching medium: Moyen de refroidissement:	Öl / oil / huile		÷	6 * 6
5				
Datum: Date: Date:	09.07.2009			. Я. т. _в . с.
Ofen-Nr.: Furnace no.: No. du four:	400			
Anlaßtemperatur: Tempering temperature: Température de revenu:	540 °C			
Haltezeit: Holding time: Temps de maintien:	120 min			r.
Abkühlmedium: Quenching medium: Moyen de refroidissement:	Luft / air / air			×
Wärmebehandlungs-Nr.: Heat treatment lot no.: No. du lot de traitement thermique	9:			* *
We confirm heat treatment acc The type of furnace is muffle fu	. to Ae 4114/Dok Rev 4. Irnace.			
Diagramm: Datum: Diagram: Date: 17.07 Diagramme: Date:	.2009	Abnahmebeauftragter Inspector representative Inspecteur de réception JUNGKUNZ	(BGH Q414
Das Zeugnis wurde maschinell erstellt und	d ist auch ohne Unterschrift gültig. This certificate was Ce certificat a été é	generated by data system it mu tabli sur système informatique	ust not be signed for vet est valable sans si	validity as well. gnature aussi.

G	KO	VÁI	RNA										500	04	ZVU I Pražs Hrade	Kovárna ká třída ec Králo	a a.s. a 322/4 ové	ŀ	
		_		-			Prod	ávající je	zapsán v	obchodr	ním rejs	tříku veden	ého Kra	ijským so	oudem v	Hradci Kra	álové od	díl B, vl	ožka 259
				t de la La de la La de la de	ZKUS WI TE	ŠEBN ERKS EST R	Í PRO ZEU EPO	OTOK GNIS RT / I	(OL / / AB	INSF NAHI ECTI	NEP	ČNÍ CE RÜFZ Certi	ERTI EUG FIC/	FIKÁ NIS TE	T				
ČSN	EN 1	10 204	/3	.1										Čísl	o / No	. / Nr.:	20	15/46	52
			Kup Cust Ku	ující omer nde				Objednávka č. Purchase order No. Kundenbestellnummer Werksau				(erksauf	Zakázkové číslo / položka Shop order No. / Serial No. uftragsnummer / Produktionsnummer						
Škod	a JS	a.s.						4902/BO/14						KS-1	4/1905	/ 334	4		
Orlík 316 0	266 6	Plzeň																	
Množst Quantit Menge	ví y		De Bezeich	Název signati nung d	výrobku on of Arl es Erze	ı ticle ugnisses			Jal Qu Wer	kost ality kstoff		Čí: H Sch	eat No melze	by b. Nr.	Zkı Tes Prü	ušební pi t Prescri fgrundlag	fedpisy ption / F gen / Ar	/ Poža Requir nforde	adavky ements rungen
6	V F	/ýkovek Rozměr:	-tyč KR 1 pr.180+1	80 x celk	em 1845	kg		4	08CH18	N10T A			174322		Ae 5375/DOK. Rev.3				
t beau	14SR		Data 1	AVEB	NÍ ANAI	ÝZA / H	EAT AN	ALYSI	S / SCH	MELZA	NALY	SE (v/in	% ne	bo/or/c	der p	om)	and the second		17 - 13 - 1
С	Mn	Si	P	S	Cr	Ni	Cu	Mo	AI	Ti	V	Nb	N	W	В	Co	н	0	Ca
%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	%	ppm	%	%	%	ppm	ppm	ppm
-	1	-	-	-	17	9	-	-	-	-	-	-	-	-	-		-	-	
0,05	4 68	0,0	0,035	0,02	1 17.5	00	0,0	0,3	-	0,7	- 0.02	-	120	-	-	0,05	-	-	
/ýrobc	e oce	li / Ste	el proc	lucer /	Stahlh	ersteller	1 0,00	ŽĎAS	26	0,47	0,00		120	0,02		0,00			
Č.zk. Test No. Probe Nr.	Di Pro	Směr reclion obelage	Teplota Testing te Prüftem	zk. M emp. Ye p. Stre	ez kluzu Id stress eckgrenze	Pevnos Tensile stro Zugfestigi	t enth keit A: L	Tažn Elonga Dehnga . = 5d	ost ation renze	Kon Red Einscl	trakce uction nnürung	Teplota zk. Testing temp Prüftemp.		N N	/rubová h Energy Kerbschl	ouževnatos of impact agzähigkeit	(Tvrdost Hardnes Härte
alar Argan		49 s. 53	, v	- 1-3			B; L	.= 2"	%	49 - Ages 7	/0						3 1-16-2	31.4°	- 83 <u>4</u> °
F 148-1		-	20	-	248	565		A	54.5		-	-	-		1	-			
E 148-1			350	-	213	425		A	31		59 59	•		•		-	-		-
E 148-1	-	L	350		206	4 <mark>0</mark> 4		A	28		70	-		-	1	-			-
E 148-2		L	20		265	565	2	A	54	1	73	-		-		-	-		-
E 148-2	ŏ	· L	350		235	414		A	29,5	1	/2	-		-		-	-		-
E 148-2		L	350	-	233	412		A 29,5 73			73	-				-			
Značen Marking Kenzeig	í: g: chnun	ıg:	Materiá Materia Werkst	l, Tavb I, Heat off, Scl	a, Č. zk No., Te nmelze,	oušky, Č st No., F Probe Ni	. výkovi orging I ., Schn	ku No. niedstüc	k Nr.	Značk Mark o Herste	a výrol of facto eller- ur	oce, přejín ory, factory nd Sachve	natele: inspe irständ	ctor: ligenker	nnzeich	en:			ZVł
Poznán Notes: Bemerk	nky: tunge	n:	Požada Zkouška Značen	vky na a na me í : ZVK	materiál zikrysta 08CH18	podle A lovou ko N10T 47	e 5375/ rozi vył 74322 E	DOK. R novuje d 148 + p	ev.3 jso le GOST p.č. 1-6.	u splněi F 6032-(ıy. 03 met	oda AM.				-			

Dodané výrobky jsou v souladu s požadavky objednávky.

Delivered products comply with the requirements of the order.

Die gelieferten Produkte entsprechen vollkommen der Anforderungen in der Bestellung.

2VU Kovárna a.s. Úř. J. - statašní technik 1 Pražská 322 501 47 Hrados Krélové IČ: 03210144

.....

8.S. ola 1 Pražsk Box 21 álové. 501

20.3.2015

Datum / Date

Razítko a podpis výrobní kontroly Stamp of faktory inspector Stempel des Werkssachverständigen

Strana: 1/1

5/13

zvu KOVÁRNA ZVU Kovárna a.s. Pražská 322

Hradec Králové

PŘÍLOHA CERTIFIKÁTU ZEUGNISSE ANLAGE

SUPPLEMENT OF CERTIFICATE

	ČSN EN 10 204 / 3.1	Číslo	o / Nr. / No.:	2015 / / 462	
	Zákazník Kunde Customer	Objednávka č. Auftrags Nr. Order No.	Zakázkové číslo / Evidenční číslo Bestell Nr. / Werks. No. MFGR's Job No. / Works No.		
ŠKODA	JS a.s.	4902/BO/14		KS-14/1905/3344	
Množství Menge Quantity	Název Výrobku Bezeichnung des Erzeugnisses Designation of Article	Jakost Werkstoff Quality	Číslo tavby Schmelze Nr Heat No.	Zkušební předpisy / Požadavky Prüfgrundlegen / Anforderungen Test prescription / Requirements	
6	Výkovek-tyč KR 180 Rozměr: pr.180+1 x celkem 1845 kg E 148	08Ch18N10T A	474322	Ae 5375/DOK. Rev.3	

Znečištění nekovovými vměstky dle GOST 1778-70-metoda Š4

Číslo vzorku	Řádkové kysličníky	Bodové kysličníky	Křehké křemičitany	Tvárné křemičitany	Nedeformující se křemičitany SN	Sirníky	Nitridy a karbonitridy řádkové NS	Nitridy a karbonitridy bodové NT	Nitridy hliníku NA
1	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	1,0	2,0	0,0
2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	1,0	2,0	0,0
3	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	1,0	2,0	0,0
4	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	1,0	2,0	0,0
5	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	3,0	2,0	0,0
6	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	2,0	2,0	0,0
Součet	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	1,50	2,00	0,00

<u>Delta ferit:</u> <u>Velikost zrna dle GOST 5639-82:</u> <u>Makrostruktura:</u>

3,50% G= 5 (srovnávací metoda)

bez trhlin, rozvrstvení, ředin, pórů, bublin, strusky, vměstků apod.

Povrchová a rozměrová kontrola /na výrobu jsou vyhovující Besichting und Abmesong: o. B. / Die gestellten Anforderungen sind erfüllt Surface und dimensional inspection: w. O. / Manufacturing requirements are fulfilled

ÚŘJ - stestsání tochnik 1 P.O.Box 21 Pražská 322 601 47 Hradock IC: 3821951 Králová

2VU Kovárna a.s.

rola 1 Prežsk 392 50

ÚŘJ 37 / 99

20.3.2015

Razítko a podpis výrobní kontroly Stempel des Werksachverständigen Stamp of factory inspector

ZVU KOVÁRNA HELDEE KEALOVÍ ZVU Kovárna a.s. Pražská třída 322/4 500 04 Hradec Králové

PROTOKOL O ZKOUŠCE ULTRAZVUKEM ULTRASONIC TESTING REPORT ULTRASCHALLPRÜFUNGSZEUGNIS

					Čís	lo / No. / Nr.: 2015/158			
	Kupující Customer Kunde	Objednávka č. Purchase order No. Kundenbestellnummer			Zakázkové číslo / položka Shop order No. / Serial No. Werksauftragsnummer / Produktionsnummer				
Škoda JS a	a.s.	4	902/BO/14			KS-14/1905 / 3344			
Orlík 266 316 06 F	Plzeň								
Množství Quantity Menge	Název výrobku Designation of Article Bezeichnung des Erzeugnisses	U C W	lakost Quality erkstoff	Čís He Schi	lo tavby eat No. melze Nr.	Rozsah zkoušení Testing volume Prüfumfang			
6	Výkovek-tyč KR 180 Rozměr: pr.180+1xcelkem 1845 kg	080	H18N10T A	47	474322 100 %				
	Číslo výkresu / Drawing No. Zeichnungsnummer	Zkouška před Test before Prüfung bevor	po afte nac	r X	tep. zpracování X heat treatment Wärmebehandlung				
Vyhodnocení / Bewertung / Al	přípustnost dle // Evalution / Acceptance to onahmekriterien	// Ae 53	75/DOK. Rev.	3					
Přístroje: Equipments: Prüfgeräte:	Olympus Epoch 600		Nastavení citlivos Sensitivity adjusti Empfindlichkeitse	ti: nent: instellun	g: C	DGS scale			
Frekvence: Frequency: Frequenz:	2 MHz		Registrační hranice: Register size: 3,6 mm Registriergrenze:						
Typ sondy: Search unit: Prüfkopf:	B2S, WB 45-1	Kalibrační měrka: Calibration etalon: K 1 Eichblock:			(1				
Stav povrchu: Surface conditi Oberflächenzus	on: obroben stand:		Vazba: Couplant: Kopplungsmittel:		C	Plej			
Výslede	k zkoušky / Test result /	/ Prüferg	ebnis						
6 × vy	hovuje dle Ae 5375/DOK. Rev	/.3							
Poznámky: Notes: Bemerkungen:									
Zkoušel / Opera Prüfer: Šisle	ator: Kval. stupeň / Level: r M. Qualifikation:	ll dle EN 47	Schválil / App 73 Genehmigt:	roved:		NU Kovarna ? N Defattostantes ?			
Date: 20.3. Date: 20.3. Datum:	2015 Místo zkoušky: ZVU Examination: Prüfungsort: Hrac	Kovárna a. dec Králové	S.			technik Martin SISLER Kval. st. II UT, MT sekt. MS Č. pr. 101-01915 Č. pr. 07540/17			
			Sisler M.			Tadee Kille			

9/13

KOVARNA	ZVU Kovárna a.s Pražská třída 322/4 500 04 Hradec Králové	Diagram tepelnéh Zakázkové čislo : KS-14/1905 - Výrobek : výkovek-tyč h Materiál : 08CH18N101	IO ZDraCOVÁnÍ - 3344 Objednávka odběratele: 4902/BO/14 KR 180. mat.08CH18N10T T	Odběratel : Škoda JS a.s. Ortik 266 316 06 Pizeň	
1 500 - 1 450 -					5
1 400					
1 350 -					
1 300-					
1 200					
1 150				Rozpouštěcí žíhání / Solution annealing	
1 100 -				1040°C-1050°C 285min.	
- 000				· · · · · · · · · · · · · · · · · · ·	
950 -					
006					Voda / Water
850					
800					
750					
700-					
600					
550					
500 :				Příloha č. 1 k protokolu č. 2015/095	
450 // Náiezd na tenlotu / I	Rising to temperature			Supplement No.1 to record No.2015/095	
400				Tavba / Heat 474322	
350				Pořadové číslo / Serial No. : 4-6	
250			P		
500					
150					
50 -					
0					
11.20.15 11.20.00 Dne : 16.2.2015 Vypr	racoval : Radek Kamenický	ZVU Kovárna a.s. útvar výroby 6 ^{Pražeká} 322 P.O.Box 21 60147 Hradec Králové IČ: 63219514	Preference and the second of t	. bot	10.2.2015 21:20:00

11/13

1 22

PŘÍLOHA 1 - TDP oceli T552

WNr. (číslo materi 1.4938	WNr. (číslo materiálu) 1.4938 Cr-Ni-Mo-V žárupevná ocel k zušlechťování MOCEL Kurzname (značka) X12CrNiMoV 12-3											
Chemio	ké slože	ení [hm.	%]									
С	Si	Mn	Р		6	Cr	N		Мо	V		Ν
0,08-	max	0,40-	max	m	ax	11,0-	2,00)	1,50-	0,25	i – 0	,020-
-0,15	0,50	-0,90	0,025	0,0	15	-12,5	-3,0	00	-2,00	-0,4	40 –	-0,040
Normy	DIN											
DIN EN 10	269-99 — 0	celi a niklové	é slitiny p	ro upevi	ňovací	prvky pro p	použití p	oři zvý	šených a/r	nebo niz	kých tep	olotách
Mecha	nické vla	astnosti										
Rozměr t, (d (mm)					-		1		≤ 16	0	
Stav				Ž	íhaný r	na měkko			7	zušlechti	ěný	
Mez kluzu	R _p 0,2 [MPa	a] min			-	_				760		
Mez pevno	osti R _m (MPa	a]			-	_				930–11	30	
Tažnost A	[%] min				-	_				14		
Kontrakce	Z [%] min				-	-				40		
Nárazová práce KV [J] min – 40												
Tvrdost HB max 311 -												
Min. hodnoty meze kluzu R _p 0,2 při zvýšených teplotách (stav: zušlechtěný) – d \leq 160 mm												
Teplota [°C] 50 10			100	150	200	250	300	350	400	450	500	550
Mez kluzu	R _p 0,2 [MPa	a] 730	680	668	655	653	650	630	610	560	505	400
Fyzikál	ní vlastr	iosti										
Hust	tota	Měrné	teplo	Тер	lotní s	oučinitel		Tepelná			Rezistivita	
- [kg	m-31	o [] k	n-1 K-11		roztazi	nosti (-11		VODIV	0St -1 K-11	10	mm2	m-11
ρ [kg 7 7	00	Up [U. N	y	_	α [r	10-6	Λ1	20	<u>20</u> 0.96			III]
Odelne	ot proti	de ave de	čním r		10,5 .	10 -		23			0,00	
Udoino	st proti	degrada	cnim p	proces	sum							
ODOLNOS	(1 PROTI 0)	XIDACIZAZ °C	VYSENY	CH IEP	LOI							
		6 Adata										
Techno	Годіске	udaje										
TEPELNE	ZPRACOVA	NI		- H								
zinani na n kaloní	пекко	660-6 1025	90 °C 1065 °C	ochia	ZOVAL N	/ peci						
popouštěn	í	600-6	70 °C	UCIIId	ZUVdi V	r oleji						
TVAŘITEL	NOST	500 0										
teploty tvá	ření	1150-	850 °C									
SVAŘITELI	NOST											
předehřev	350 °C, po	svařování p	omalu oc	hlazova	t na 12	20 °C, opě	tně zušl	lechtit				

Ρ	0	u	Ž	i	t	í	
	•		-				

Letecký materiál pro teploty 500-600 °C.

Ostatní vlastnosti

Způsob výroby: volí výrobce

Porovnání se zahraničními materiály

l orornam o						
ISC	0	Něm	ecko	Česká re	epublika	
—	_	X12CrNiMoV12-3	EN 10269-99	X12CrNiMoV12-3	ČSN EN 10269-01	
Fran	cie	Velká E	Británie	Rus	sko	
X12CrNiMoV12-3	NF EN 10269-99	X12CrNiMoV12-3	BS EN 10269-99	-	-	
US	A	Japo	nsko	Kan	ada	
_	_	_	-	-	-	
Itál	ie	Rako	usko	Švédsko		
X12CrNiMoV12-3	UNI EN 10269-99	X12CrNiMoV12-3	ÖNORM EN 10269-99	X12CrNiMoV12-3	SS EN 10269-99	
Pols	sko	Maďa	arsko	Norsko		
_	_	_	-	X12CrNiMoV12-3	NS EN 10269-99	
Fins	ko	Švýca	arsko	Špan	ělsko	
X12CrNiMoV12-3	SFS EN 10269-99	X12CrNiMoV12-3	EN 10269-99	X12CrNiMoV12-3	UNE EN 10269-99	
Austr	álie	Bel	lgie	Bulha	arsko	
_	_	X12CrNiMoV12-3	NBN EN 10269-99	-	_	
Braz	ílie	Čí	'na	Jugos	slávie	
_	_	_	_	_	_	